

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 1 • Листопад 2019 р.

«ЯК МЕНІ ПИСАТИ БЕЗ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ?»

ВИХІДНА ТЕЗА:

Коли читач читає Ваш текст, він має **легко** розрізнити три випадки і розуміти:

- 1) які частини тексту Ви написали самостійно,
- 2) які частини тексту Ви **дослівно** запозичили з іншого джерела і
- 3) які частини тексту Ви написали Вашими **власними словами**, але на основі думок з іншого джерела.

ЩО ЦЕ ОЗНАЧАЄ?

Перші два випадки не мають викликати складнощів у автора.

Написаний Вами Ваш власний текст не потребує додаткових позначень.

Якщо Ви наводите дослівну цитату з іншого джерела, Ви маєте взяти цей текст у «лапки» і проставити посилання на джерело.

Якщо Ви пропускаєте якісь слова із дослівної цитати, це, як правило, позначається трьома крапками: <...>. Якщо редакція видання, де Ви плануєте публікувати Ваш текст, має з цього питання інші вимоги, вона їх вкаже.

Третій випадок — Ваша власна думка, сформована на основі певного джерела. Тут Ви маєте:

- **перефразувати** думку з Вашого джерела власними словами, з **обов'язковою зміною граматичної структури речень** і
- навести посилання на джерело.

У випадку перефразування слід пам'ятати про таке:

- перефразування використовується з двома цілями: для скорочення викладу думки з джерела та для надання текстові з джерела Вашого авторського стилю;
- особливістю перефразування є неочевидність того, в якому місці тексту **починається** Ваша інтерпретація певного джерела (де інтерпретація **завершується** — очевидно, перед посиланням на джерело). Тому на позначення початку Вашої інтерпретації варто використовувати конструкцію на кшталт: *На думку П. Петренка, <...Ваша інтерпретація думки П. Петренка...> [посилання на джерело];*

- не забувайте, що в межах перефразованого тексту не можна змінювати зміст думки джерела;
- якщо Ви перефразовуєте тільки шляхом заміни окремих слів на синоніми, щоб текст «виглядав» як Ваш, то такий спосіб перефразування за міжнародними правилами академічного письма не допускається взагалі. З одного боку, Ви не надто далеко пішли від тексту з джерела, щоб це виправдало відсутність лапок на позначення дослівної цитати (а лапки Ви ставити не можете, адже цитата вже не дослівна). З іншого боку, Ви не доклали достатніх зусиль, щоб вписати думку з джерела у Ваш власний стиль академічного письма.

Якщо Ви навели певний текст дослівно, вказали посилання на джерело, але не взяли текст у лапки, то така дія також вважається плагіатом, різновид — «неналежне цитування». Адже, читаючи текст з посиланням на джерело, але без лапок, читач думає, що Ви перефразували цей текст, коли це не відповідає дійсності.

ЯК КРАЩЕ: ЦИТУВАТИ ЧИ ПЕРЕФРАЗОВУВАТИ?

Допустимо і те, й інше. Часто зустрічається точка зору, що **перефразовувати — краще**. Адже так Ви вдосконалюєте свої навички письма, маєте нагоду ліпше осмислити думку, яку наводите, викладаєте цю думку лаконічнішою мовою. Ви можете зустріти рекомендацію перефразовувати замість прямо цитувати у вимогах до авторів у низці західних видань.

Тому якісний навчальний курс з академічного письма мав би включати низку вправ з коректного і некоректного перефразовування текстових фрагментів.

ЩО МОЖНА НЕ ЦИТУВАТИ?

Загальновідоме знання — факти, які можуть бути отримані із загальнодоступних джерел і відомі великій кількості людей.

У текстах, призначених для вузької аудиторії представників певної наукової галузі, можна не наводити посилання на джерела специфічної для цієї галузі інформації, яка має бути добре відома цьому колу осіб, але про яку, як правило, не знає широкий загал.

А МЕТОДИЧНІ ПУБЛІКАЦІЇ?

Навчальні публікації, підручники, посібники, методички і вказівки до виконання курсових робіт — особливий жанр академічних текстів, який передбачає більш або менш значний обсяг відтворення вже наявних, достатньо формалізованих текстів і мовних кліше. Як дотримуватися академічної доброчесності в таких текстах?

З одного боку, нам насправді ніщо не заважає ставитися до цих текстів так само, як і до інших, та писати їх у відповідності з вищенаведеними порадами.

З іншого боку, за ретельного дотримання вимог до цитування деякі види навчальних видань «ряснітимуть» лапками і посиланнями, що ускладнюватиме їх сприйняття. У цьому випадку, напевно, допустимо навести всі використані Вами джерела в окремій рубриці тексту і вказати, що Ви є **не автором, а укладачем** відповідного матеріалу. Хоча загальноприйнятої практики, яка б відповідала вимогам до академічної доброчесності, з цього питання в Україні ще немає.

ЦІКАВІ НОВИНИ

Влітку 2019 р. українська філософія Мирослава Крутляк провела експеримент, який полягав у підготовці явно абсурдного тексту в форматі наукової статті та наданні його в різні українські та іноземні наукові журнали для публікації. Деякі журнали із задоволенням опублікували надісланий їм текст, тоді як один з журналів пожартував у відповідь. Як саме — читайте за посиланням: <https://tinyurl.com/yxmjlxkj>

**ТВОРИТИ — ЗНАЧИТЬ,
СКОРОЧУВАТИ.**

Йоганн Вольфганг фон Гете

Заповніть будь ласка анкету про цей бюлетень за посиланням:

<https://forms.gle/BtuDkmiCGbCrnGPZ8>

• РОЗДРУКУЙТЕ ЦЕЙ БЮЛЕТЕНЬ НА ВЕЛИКОМУ ПАПЕРІ — МАТИМЕТЕ ФАЙНИЙ ПОСТЕР •

Бюлетень підготував Євген Ніколаєв. Бюлетень розміщений на ресурсі www.saiup.org.ua

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SLMAQM17CA2015 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 2 • Листопад 2019 р.

«ПЛАГІАТ = ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКИХ ПРАВ?»

КОРОТКА ВІДПОВІДЬ:

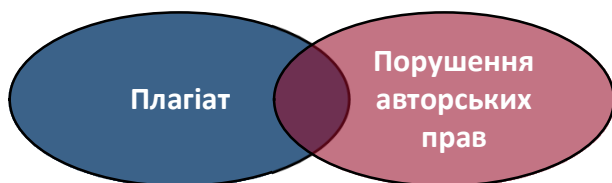
Ні.

АЛЕ Ж У ЗАКОНІ «ПРО АВТОРСЬКЕ ПРАВО І СУМІЖНІ ПРАВА»?..

Дійсно, цей закон вказує, що плагіат є **одним із** видів порушення авторського права. **У середині контексту** авторського права цей закон тлумачить плагіат як «оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору».

Але явище плагіату є більш широким за контекст авторських прав.

Зміст понять «плагіат» і «порушення авторського права» співвідноситься так:

Себто:

- порушенням авторського права може бути не лише плагіат, а й інші дії;
- не кожен прояв плагіату є порушенням авторського права, існують й інші прояви плагіату.

КІЛЬКА ПРИКЛАДІВ:

1. Ви переписали дослівно чужу статтю сучасного автора і опублікували її як власну. Тут Ви і порушили авторське право (ви вчинили дію, яка описана у вищенаведеному визначенні із закону), і вчинили плагіат.

2. Ви опублікували під власним іменем твір народної творчості (фольклору). Ви вчинили плагіат (присвоїли собі авторство твору, а це неправда). Але тут Ви не порушили авторське право, оскільки воно не поширюється на фольклор.

3. Ви переклали українською мовою художню книжку сучасного автора і видали її (як переклад, вказавши справжнє прізвище автора) без дозволу власника авторських прав. Ця дія не є плагіатом, але є порушенням авторського права.

4. Ви переклали українською мовою художню книжку автора часів античності і видали її (як переклад, вказавши справжнє прізвище автора) без дозволу власника авторських прав. Ця дія не є ані плагіатом, ані порушенням авторського права. Адже авторське право не поширюється на твори, автори яких давно пішли з життя.

ЗРОБИМО ОДНЕ УТОЧНЕННЯ:

Існують два види авторських прав:

1. Немайнові авторські права — передусім, право автора визнаватися автором твору, зокрема шляхом зазначення правдивого авторства у творі (вибачте за тавтологію!). Закон не дозволяє передавати немайнові авторські права іншій особі. Наприклад, коли Ви виконуєте реферат на замовлення іншої особи, закон не дозволяє Вам офіційно передати «авторство» реферату замовнику, Ви не можете укласти офіційний договір такого змісту. Що не існує реального шляху перевірки факту такої передачі авторства, — це інше питання.

Плагіат є передусім присвоєнням немайнових авторських прав: Ви вказуєте, що Ви є автором твору тоді, коли справжнім автором (немайнове авторське право) є хтось інший.

2. Майнові авторські права — наприклад, право поширювати твір. Якщо Ви передаєте виключні майнові права на поширення Вашої наукової статті редакції наукового журналу, де стаття публікується, то без дозволу редакції Ви більше не можете поширювати Ваш текст: це не буде плагіатом, але буде порушенням майнових прав редакції журналу.

Порушення майнових авторських прав шкодить інтересам тільки того суб'єкта, якому ці права належать, — і нікому іншому.

Натомість плагіат і порушення немайнових авторських прав — це порушення права широкого кола суб'єктів (не тільки автора й видавця, але й читачів!) на одержання об'єктивної інформації, зокрема про авторство твору.

Саме з цієї причини плагіат є проблемою для освіти і науки. Академічна сфера має однією зі своїх засад визнання здобутків попередників, а плагіат — це прагнення, щоб за Вами визнали той здобуток (авторство наукового твору), який Вам насправді не належить. Це не(добро)чесно!

Чому викладене є важливим? По-перше, стає зрозумілим, що питання плагіату в академічній сфері потребує окремого від авторського права регулювання й окремих етичних політик освітніх і дослідницьких установ. Авторські права — передусім правове явище, тоді як академічний плагіат — передусім етичне. По-друге, розуміння спільного і відмінного між плагіатом і порушенням авторського права придасться нам, коли ми у наступному випуску поговоримо про самоплагіат.

**ПЛАГІАТ — ЦЕ ВИКОРИСТАННЯ
СЛІВ ЧИ ІДЕЙ ІНШОЇ ЛЮДИНИ,
НЕ ВІДДАЮЧИ ЇЙ НАЛЕЖНЕ.**

Роберт А. Гарріс

ОЗНАКА	АКАДЕМІЧНИЙ ПЛАГІАТ	ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА
Суб'єкти, чиї інтереси потерпають	Потенційно численні дослідники: порушується право на одержання достовірної інформації	Власник авторських прав: він втрачає частину потенційного доходу
Матеріальні інтереси	Плагіат зазвичай не має прямих матеріальних наслідків	Порушення авторських прав часто тягне втрату доходу правовласником
Природа явища	Переважно етична: інтелектуальна нечесність	Переважно правова: злочин
Винятки, на які не поширюється порушення	Загальновідомі факти	Загальновідомі факти, тексти нормативно-правових актів, фольклор тощо
Об'єкт, у зв'язку з яким можливе порушення	Як ідеї, так і форми їх вираження	Тільки конкретні форми вираження певної ідеї
Інтерпретація у різних суспільствах	Розуміння як сутності й форм академічного плагіату, так і доречних санкцій за його вчинення різняться у різних країнах, суспільствах, традиціях	Загальна рамка розуміння авторських прав задана Бернською конвенцією та іншими міжнародними договорами
Часові обмеження	Відсутні	Захист майнових авторських прав здійснюється упродовж певного терміну, встановленого законодавчо
Дозвіл автора (правовласника)	Плагіат є порушенням етичних норм навіть за наявності дозволу автора	Правовласник може надати вам дозвіл використовувати об'єкт
Хто визначає санкції	Академічні установи, викладачі, етичні комісії, суд	Суд

• РОЗДРУКУЙТЕ ЦЕЙ БЮЛЕТЕНЬ НА ВЕЛИКОМУ ПАПЕРІ — МАТИМЕТЕ ФАЙНИЙ ПОСТЕР •

БЮЛЕТЕНЬ ПІДГОТУВАВ ЄВГЕН НІКОЛАЄВ. БЮЛЕТЕНЬ РОЗМІЩЕНИЙ НА РЕСУРСІ WWW.SAIUP.ORG.UA

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SLMAQM17CA2015 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 3 • Грудень 2019 р.

«ЯК ВИЖИТИ БЕЗ САМОПЛАГІАТУ?»

У цьому випуску пропонуємо одне просте правило щодо недопущення «самоплагіату» — і розглянемо кілька ситуацій, в яких спосіб застосування цього правила не конче очевидний або має суттєві особливості.

ПРОСТЕ ПРАВИЛО:

Коли Ви бажаєте при написанні Вашого наступного тексту використати Вашу попередню публікацію, Ви маєте цитувати її фрагменти так само, як і будь-який інший текст.

Іншими словами, Ви маєте цитувати Ваш попередній текст, дотримуючись правил належного цитування, викладених у першому випуску цього бюлетеня.

Чому? Зокрема тому, що Ваш потенційний читач має право на одержання нової академічної (наукової) інформації. «За замовчанням» вважається, що, наприклад, наукова стаття в журналі опублікована вперше, якщо в тексті не вказано іншого. А з поваги до читачів їхні очікування слід виправдовувати.

СИТУАЦІЯ ПЕРША:

ТЕЗИ ДОПОВІДІ → НАУКОВА СТАТТЯ
→ РУКОПИС ДИСЕРТАЦІЇ

Академічна традиція **очікує**, що тези Вашої доповіді на конференції згодом стануть основою для наукової статті. Правила захисту дисертацій **вимагають**, щоб основні положення дослідження були опубліковані у статтях до того, як вони увійдуть до тексту рукопису дисертації.

Себто, читаючи текст Вашої дисертації, читач **очікує**, що частини цього тексту вже були опубліковані у тезах і статтях. Тому прийнято, що в списку літератури до дисертації Ви вказуєте свої попередні публікації. Але **немає потреби** брати кожен великий фрагмент тексту Вашої статті у лапки, коли він стає текстом дисертаційного рукопису.

Отже, в рукописі дисертації:

- вкажіть список попередньо опублікованих Вами матеріалів;
- повністю правильно, із «лапками» цитувати всі ці матеріали немає потреби. Читач вже знає, що ці матеріали були опубліковані раніше і що їх автором є Ви.

СИТУАЦІЯ ДРУГА:

СПЕЦРАДА ВИМАГАЄ ПЕРЕФРАЗУВАТИ МОЇ
ТЕКСТИ СТАТЕЙ ДЛЯ РУКОПИСУ ДИСЕРТАЦІЇ

Ця вимога позбавлена сенсу. Адже плагіат — це запозичення ідей, а текст — один із способів висловлення цих ідей. Правила **вимагають**, щоб основні результати (=ідеї) дисертації були опубліковані до захисту. Коли Ви переписуєте текст іншими словами, Ви не змінюєте ідеї, закладені в ньому. Так, Ви зменшуєте відсоток прямих текстових збігів, але по суті це жодного вигаду ані Вам, ані спецраді не дає. Тільки зайва робота, якої у дисертанта і так більш ніж достатньо.

До того ж, текстові збіги — одна із (не єдина) ознака можливої (але не обов'язкової) наявності в одному з текстів академічного плагіату. Отже, текстові збіги (а так само й відсутність текстових збігів!) самі по собі не означають ані наявності плагіату, ані його відсутності. І уникнення текстових збігів шляхом перефразування жодним чином не впливає на наявність або відсутність (само)плагіату.

ЧОМУ ТОДІ ТАКА ВЕЛИКА УВАГА ДО

ТЕКСТОВИХ ЗБІГІВ ПРИ ЗАХИСТІ ДИСЕРТАЦІЇ?

Тому що текстові збіги найлегше побачити. Але це стосується збігів Вашого тексту із текстом **іншого** автора, опублікованим **раніше** за Ваш. Це не стосується текстових збігів між Вашими різними текстами (стаття і рукопис).

СИТУАЦІЯ ТРЕТЯ:

Я ПЕРЕНОШУ ТЕКСТ ІЗ ОДНІЄЇ СВОЄЇ СТАТТІ
В ІНШУ БЕЗ НАЛЕЖНОГО ЦИТУВАННЯ

Ця ситуація ризикує бути самоплагіатом. Адже редакція журналу зазвичай вважає, що стаття публікується вперше, і читачі очікують, що вони читають щось новеньке. Крім того, републікація статті засмічує і так переповнений інформаційний простір, а також незаслужено збільшує загальну кількість Ваших публікацій, що недоброчесно.

Коли Ви хочете вийти на ширшу аудиторію читачів, поширюйте у новому середовищі інформацію про Вашу публікацію, а не републікуйте саму статтю.

Натомість коли републікація (наприклад, в антології Вашого доробку або в перекладі іншою мовою) дійсно доцільна, тоді вкажіть у новій публікації, що вона повторює попередню або є перекладом.

Пам'ятайте, що Ви могли передати (обов'язково шляхом укладання письмового договору) майнові права на Вашу статтю видавцю, і в цьому випадку для републікації Ви маєте одержати його дозвіл.

«Поточна ситуація стала настільки серйозною, що редактори біомедичних журналів вважають зайві і повторні публікації однією з головних проблем, яка є другою за важливістю причиною відкликання статей у 2007-2011 рр.»

Miguel Roig. Avoiding plagiarism, self-plagiarism, and other questionable practices: A guide to ethical writing. Second revision, 2015, p. 17.

«Це дуже поширена історія. Деякі старші товариші вводять молодь в оману, даючи подібні рекомендації: ви опублікуйте цю коротку статтю спочатку в нашому низькорейтинговому... журналі або університетському віснику, а потім її розширену версію у високорейтинговому міжнародному виданні. Так робити не можна. Якщо ви опублікували дані у будь-якому журналі, крім доповідей конференцій, значить, ви їх опублікували. Забудьте про них доти, доки ви не почнете писати оглядову статтю. За роки, що я працюю в Gondwana Research, було три випадки, коли статті знімали з публікації через те, що раніше вони були опубліковані у місцевих журналах, навіть без імпакт-фактора, причому лише національною мовою (китайською, турецькою, іранською). Як наслідок, пізніші, більш якісні і детальні роботи були зняті з сайту із відповідними помітками. Це дуже серйозно, слід розуміти, що самоплагіат так само неприпустимий, як і плагіат».

Джерело: Как поднять «хиты»: Интервью с Инной Сафоновой.

СИТУАЦІЯ ЧЕТВЕРТА:

НАУКОВА СТАТТЯ → МОНОГРАФІЯ

По-перше, візьміть до уваги вищенаведені міркування.

По-друге, тут може існувати певна проблема для доброчесності, оскільки статті і монографії (на відміну від дисертації у формі рукопису) мають однаковий статус повноцінної наукової публікації, отже, імовірно має місце републікація.

Точно слід вказувати, що монографія включає матеріали з попередніх статей. А за тими спеціальностями, за якими умовою захисту докторської дисертації в Україні є наявність одноосібної монографії, слід поширювати практику захисту за цією монографією і зменшувати практику захисту за окремим рукописом, адже підготовка рукопису за наявності монографії — додаткова робота для дисертанта і рецензентів, яка часто дає мало користі.

СИТУАЦІЯ П'ЯТА:

НОВЕ ВИДАННЯ ПІДРУЧНИКА

Коли готується нове видання підручника, зазвичай значна частина матеріалу в ньому зберігається і певна частина — оновлюється. Вимога про цитування в лапках, очевидно, до цієї ситуації не застосовується. Натомість чинний видавничий стандарт вимагає вказувати у вихідних даних: *друге (третє...) видання, «без змін» або «перероблене» та/або «доповнене»*. Що й робить природу тексту нового видання зрозумілою читачеві.

СИТУАЦІЯ ШОСТА:

СТУДЕНТ ЗДАЄ ТУ САМУ РОБОТУ ЯК

ВИКОНАНЕ ЗАВДАННЯ З ІНШОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Порушення доброчесності тут полягає в тому, що студент бажає одержати дві відзнаки за одну роботу. Крім того, студент втрачає на можливості навчитися новим навичкам під час виконання завдання з другої дисципліни.

Інша річ, що такі ситуації доволі непросто виявити.

Коли Вам відомо, що наступна робота Вашого студента ґрунтується на попередній, переконайтесь, що нова робота принесла студентові додаткову «вартість» знань і навичок, є розвитком і поглибленням попередньої. А також що в тексті нової роботи наявне посилення на першу — адже студенти часто забувають сумлінно виконувати всі вимоги до оформлення списку літератури.

СИТУАЦІЯ СЬОМА: ...

У будь-якій сумнівній ситуації послуговуються визначенням плагіату Терези «Тедді» Фішман, звертаючи особливу увагу на критерії 4 і 5. Якщо кожен з критеріїв має місце у Вашій ситуації, мова може йти про (само)плагіат, якщо ні — це радше не плагіат:

Плагіат має місце, коли певна особа:

- 1) використовує слова, ідеї чи результати праці,
- 2) що належать іншому визначеному джерелу чи людині
- 3) без вказування посилання на джерело, з якого їх було запозичено,
- 4) у ситуації, в якій правомірно очікується вказування оригінального авторства,
- 5) з метою отримати певну користь, пошану, вигоду, яка не обов'язково має бути грошовою.

Джерело: Fishman T. (2009). "We know it when we see it" is not good enough: toward a standard definition of plagiarism that transcends theft, fraud, and copyright. 4th Asia Pacific Conference on Educational Integrity (4APCEI). 28–30 September 2009, University of Wollongong NSW Australia, 2010, p. 5.

ІЩЕ:

1. Насправді згадка про неприпустимість самоплагіату існувала в українському законодавстві досить давно — у вигляді заборони захищати у докторській дисертації наукові результати, захищені у кандидатській дисертації.

2. Стаття 42 Закону України «Про освіту» тлумачить поняття самоплагіату як «оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих **наукових результатів** як нових наукових результатів». Проте законодавство не містить точного визначення поняття «науковий результат», що дозволяє інтерпретувати це поняття досить широко.

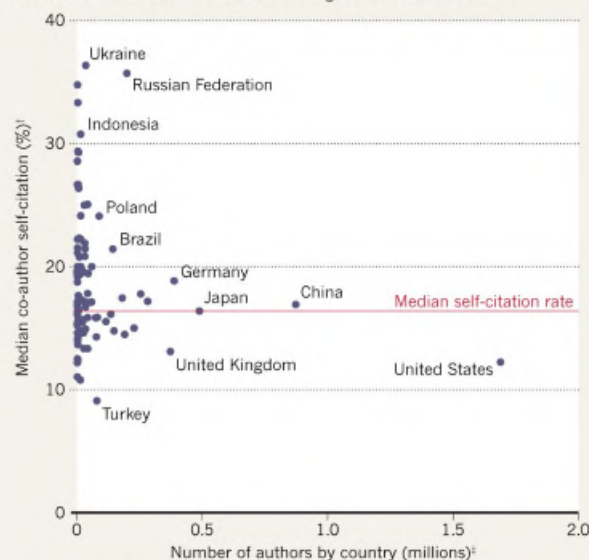
Тому ставтесь до будь-якого Вашого тексту як до важливого наукового результату і не самоплагіатуйте його!

ЦІКАВІ НОВИНИ

Нещодавнє дослідження даних щодо 7 мільйонів авторів, кожен з яких має більше 5 публікацій, що індексуються у системі Scopus, виявило, що **Україна займає першу сходинку в світі за кількістю самоцитувань**.

COUNTRY BY COUNTRY

Authors in Russia and Ukraine have the highest self-citation rates*.

*From unpublished analysis of 7 million authors (with >5 papers) in Scopus data set.
†Co-author self-citation: self-citations to a paper by any co-author are counted as self-citations in each co-author's record.
‡Only countries with >1,000 such authors shown.

enature

Джерело: Richard Van Noorden & Dalmeet Singh Chawla. Hundreds of extreme self-citing scientists revealed in new database. Nature, 19 August 2019. URL: <https://www.nature.com/articles/d41586-019-02479-7>.

Заява про відмову від відповідальності. З огляду на новизну теми академічної доброчесності для України і подеколи різке відмінні традиції підготовки академічних текстів «у нас» і в світі, думки і поради, що висловлені у цьому бюлетені, можуть частково або повністю суперечити Вашим поглядам, переконанням і діям, так само як поглядам Ваших колег, рецензентів, наукового керівника, тощо. Тому за наслідки використання або не використання представленої інформації автор жодної відповідальності не несе.

БЮЛЕТЕНЬ ПІДГОТУВАВ ЄВГЕН НІКОЛАЄВ. БЮЛЕТЕНЬ РОЗМІЩЕНИЙ НА РЕСУРСІ WWW.SAIUP.ORG.UA

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SLMAQM17CA2015 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 4 • Грудень 2019 р.

«СКІЛЬКИ ВІДСОТКІВ МОЖНА?»

СПОЧАТКУ ЗАПРОПОНУЄМО ВИЗНАЧЕННЯ:

Антиплагіатна програма — комп'ютерна програма, яка порівнює наданий їй текстовий документ (А) із певною сукупністю інших документів (Б) і виявляє ті фрагменти тексту, що наявні одночасно в документах А і Б.

Простою мовою, антиплагіатна програма — це програма, яка шукає текстові збіги в різних документах.

Всупереч назві, **антиплагіатні програми не виявляють академічного плагіату**, а лише допомагають його шукати.

ЩО ЗНАХОДЯТЬ

АНТИПЛАГІАТНІ ПРОГРАМИ?

Найпростішою для використання «антиплагіатною» системою є пошукові інтернет-сервіси (google, bing, duckduckgo тощо). Ви можете ввести у пошук невеличкий текстовий фрагмент (речення або його частину), а пошукова система покаже, в яких документах з інтернету зустрічається цей текст.

Доступні в Україні антиплагіатні програми загалом працюють за цим же принципом інтернет-пошуку. Фактично ці програми дуже швидко «пропускають» через інтернет-пошук кожне речення тексту, що перевіряється (тим самим вивільняють користувача від довгої й копіткої праці), й у зручній для користувача формі представляють результат перевірки.

Кожна антиплагіатна програма також може мати власні внутрішні бази текстів, з якими порівнюється документ. Наприклад, університет може передбачити в договорі із постачальником послуг перевірки текстів, що сьогоднішня робота, що перевіряється у програмі, автоматично вноситься в її (недоступну публічно) базу, і тоді вона буде враховуватися при перевірці наступного документа.

Також такі програми можуть виявляти окремі способи «обходу» перевірки, такі як незначне перефразування тексту, заміна деяких кирилических літер (а, е, о, у, с) на схожі за виглядом латинські, окремі технічні маніпуляції з текстом (невидимий текст тощо).

ЧОГО НЕ ЗНАХОДЯТЬ

АНТИПЛАГІАТНІ ПРОГРАМИ?

Антиплагіатні програми не виявляють збігів у текстах, написаних різними мовами. Вони не можуть визначити факт підготовки певного тексту іншою особою на замовлення

(шукайте англійськомовні дослідження цього явища за назвою «contract cheating»).

Також програми не знаходять збігів із:

- ретельно перефразованими текстами;
- текстами, що не були опубліковані в інтернеті або були видалені із інтернет-сайтів. Такими документами є значна частина українських академічних текстів, зокрема наукових статей і монографій.

ТО ЯКА ВІД ЦИХ ПРОГРАМ КОРИСТЬ?

Рівно та, що описана вище. Антиплагіатні програми швидко знаходять текстові збіги з доступними в інтернеті документами. Оскільки варіант «скопіювати текст з інтернету» подеколи є найпростішим способом підготовки певного тексту, то цей спосіб «академічної діяльності» користується широкою популярністю. Антиплагіатні програми допомагають виявити цей прояв недоброчесності. В опрацюванні, наприклад, доробку студентів це дуже корисно, адже студенти часто йдуть найлегшим шляхом у «виконанні» завдань з академічного письма.

З іншого боку, оскільки такі програми не виявляють збігів із багатьма видами документів, то відсутність текстових збігів, виявлених програмою, не може слугувати свідченням відсутності в тексті академічного плагіату.

«Ніякі довідки про відсутність плагіату, у т.ч. спираючись на спеціалізоване програмне забезпечення, не можуть бути виправданням плагіату, допущеному у згаданих публікаціях». — з Рішення НАЗЯВО від 29.10.2019 р., <https://tinyurl.com/s3sgvqz>.

ЩО ОЗНАЧАЮТЬ ПРОЦЕНТИ ТЕКСТОВИХ ЗБІГІВ?

Антиплагіатні програми показують, який відсоток тексту збігається з іншими текстами. Але сам по собі **цей відсоток не означає нічого корисного!**

Текстовими збігами, що додаються до цього відсотка, можуть бути абсолютно нормальні речі:

- правильно оформлені цитати;
- назви праць у списку літератури;
- назва установи, де виконана робота;
- стандартні вирази і звороти;
- копіювання тексту власної статті автором у рукопис дисертації, тощо.

Тому аналіз тексту на ознаки можливого академічного плагіату передбачає, що на кожен текстовий збіг, виявлений програмою, обов'язково має дивитися людина. Певний документ може містити 20% текстових збігів — і виявиться, що це робота у галузі права, яка належним чином цитує багато законів. А інший документ може містити один текстовий збіг обсягом 1% тексту, але цей збіг буде ключовим висновком автора і, можливо, академічним плагіатом.

Втім, існує одна ситуація, в якій обмеження максимального відсотка текстових збігів може мати сенс. Коли Ви даєте завдання студентам написати есе обсягом 5 сторінок і бажаєте, щоб щонайменше 3 сторінки були їхнім власним текстом, тоді Ви можете встановити вимогу «не більше 40% текстових збігів». Антиплагіатна програма тоді допоможе швидко перевірити есеї кількох десятків Ваших студентів на відповідність цій формальній вимозі. В цій ситуації Вам цікаво одержати по 3 сторінки оригінального тексту від кожного студента, але менш цікаво (або й неможливо через брак часу) прискіпливо перевіряти правильність оформлення кожної цитати в роботі.

Однак цей підхід не можна застосовувати при аналізі наукових текстів. Рукописи наукових, навчальних, методичних публікацій при підготовці до друку потребують ретельної уваги людини до кожного текстового збігу.

Тому фіксація допустимого відсотка текстових збігів у Положенні про запобігання академічному плагіату, як це робить чимало українських університетів, є глибоко хибною практикою.

Як допомогти викладачеві?

В *ідеальному* світі студенти подають свої письмові роботи викладачам тільки через системи дистанційного навчання (такі як популярна в Україні Moodle), антиплагіатна програма вбудована у цю систему і дозволяє викладачеві одразу бачити і роботу студента, і результат її перевірки на текстові збіги.

В *реальному* світі **запроваджувати політику недопущення академічного плагіату в письмових роботах** студентів можна тільки після надання викладачеві належних ресурсів для реалізації такої політики.

Такими необхідними викладачу ресурсами є:

- попереднє прослуховування студентами змістовного курсу з академічного письма та/або наявність у викладача достатнього часу (до 8 годин, передбачені програмою дисципліни) в межах аудиторних занять для роз'яснення студентам «добросовісних» вимог до їхніх письмових робіт;
- доступ викладача до зручної у користуванні антиплагіатної програми (має надати університет). Безкоштовно доступні в інтернеті сервіси не є зручними, адже вони не дозволяють в автоматичному режимі завантажувати й перевіряти роботи одразу кількох студентів, обмежують обсяг тексту, який можна перевірити за один раз;
- значна, тривала технічна підтримка викладачів у використанні антиплагіатної програми й експертна підтримка у коректній інтерпретації результату її роботи.

Ненадання викладачеві зручного доступу до програми з перевірки на текстові збіги або «посередництво» у доступі, за якого викладач передає роботу іншому працівникові для «перевірки на антиплагіат» й одержує як єдиний результат відсоток текстових збігів, є неналежними практиками, що **профанують** політику подолання академічного плагіату в студентських роботах.

ЦІКАВІ НОВИНИ

Йоша Леґеві, дослідник Гарвардського університету, відкликав свою нещодавно опубліковану статтю «Насилля поліції і здоров'я немовлят-афроамериканців» після того, як один з читачів виявив у ній помилки з класифікацією статистичних даних, які призвели до хибних висновків. Показово, що дослідник сам визнав свою помилку, повідомив редакцію журналу і публічно вибачився, не чекаючи, поки рішення про відкликання статті прийме редакція. Колеги вченого подякували йому за цей прояв академічної доброчесності, адже він міг і не відкликати свою публікацію з високорейтингового журналу.

Деталі читайте у Тимофія Бріка:
<https://www.facebook.com/tymofii.brik/posts/3139168399443472>.

- Роздрукуйте цей бюлетень на великому папері — матимете файний постер •

Бюлетень підготував Євген Ніколаєв. Бюлетень розміщений на ресурсі www.saiup.org.ua

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SLMAQM17CA2015 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 5 • Лютий 2020 р.

«СТУДЕНТСЬКИЙ ПЛАГІАТ, ЧАСТИНА 1. ХТО ВИНЕН?»

Наш бюлетень крокує до теми заходів, які допоможуть викладачам поліпшити якість та запобігати плагіату у письмових роботах (курсівих, есеях тощо), що їх готують студенти упродовж семестру.

На шляху до цього сюжету слід поговорити про складний комплекс причин, які знижують якість студентських робіт. Деякі з цих причин можна успішно долати.

«Ми віримо, що кращим початком розв'язання виклику студентського плагіату є посилення кваліфікації й обізнаності викладачів»

Mariann Løkse, Mariann Solberg ^[1]

ЩО ПОГІРШУЄ ЯКІСТЬ ПИСЬМОВИХ РОБІТ СТУДЕНТІВ?

Масштабне дослідження «Вплив політик щодо плагіату у вищій освіті в Європі» зробило висновок, що причиною студентського плагіату частіше є нестача навичок академічного письма і знань дослідницьких методів, аніж свідоме прагнення обманути. ^[2] Студенти, отже, часто копіюють свої роботи з інтернету не лише тому, що це технічно просто зробити або що таке списування є невмирущою традицією. Причиною може бути недостатнє, несистематичне, неякісне навчання студентів належному академічному письму, його правилам, алгоритмові підготовки такої письмової роботи, якою студент й викладач пишатимуться.

На те є свої чинники. Зокрема, письмовими роботами студентів у навчальному процесі часто нехтують. Так, лише 28% українських студентів і 16% викладачів, опитаних у 2015 р., вважають кількість виконаних письмових робіт фактором забезпечення високої оцінки. Тоді як кожен другий респондент назвав таким фактором високу відвідуваність, а близько 70% учасників опитування — активну участь студентів у заняттях. ^[3] Але ж ані відвідуваність, ані участь не свідчать про досягнення жодного результату навчання — й вони виявилися удвічі-учетверо (!) важливішими критеріями оцінювання, аніж письмові роботи, які дійсно розвивають чимало компетентностей студентів.

Себе письмові роботи не будуть якісними, поки основним критерієм оцінювання результатів навчання студентів є запам'ятовування й відтворення інформації, а не розвиток критичного і логічного мислення.

«Оцінювання визначає те, що студенти вважають важливим, як вони проводять свій час і ким себе вбачають як студентів, а згодом як випускників... Якщо ви бажаєте змінити навчання студентів, то змініть методику оцінювання»

Brown and Pendlebury, 1997 ^[4]

ЯК СТУДЕНТІВ ШТОВХАЄ ДО ПЛАГІАТУ СТРУКТУРА ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ?

Часто студенти скорочують час і зменшують власні зусилля на підготовку письмових робіт, тому що їх до цього підштовхують особливості навчального процесу, такі як:

- нестача навчального часу на навчання студентів належному академічному письму;
- необхідність одночасно готувати кілька письмових робіт з різних предметів, наприклад, наприкінці семестру;
- вимога про великий обсяг тексту роботи;
- короткий термін, відведений на підготовку об'ємної роботи.

Коли Ви, наприклад, даєте студенту завдання підготувати курсову роботу на 25 стор., то зважайте, що мінімальна кількість часу на якісну підготовку студентом 1 стор. роботи може становити 3-5 годин. ^[5] Тоді програма Вашої дисципліни має передбачати, що студент витратить 75-125 годин самостійної роботи на підготовку курсової. Переконайтеся, що цей час виділений у програмі дисципліни, або зменшіть вимоги до обсягу.

ЯКІ ТИПИ ЗАВДАНЬ ПРОВОКУЮТЬ ПЛАГІАТ?

Деякі способи укладання і види завдань можуть провокувати плагіат у письмових та списування в екзаменаційних роботах студентів:

- запропонувати студентам підготовку **реферату** з теоретичного питання із єдиною вимогою «обсяг 10-15 сторінок»;

- не змінювати тип завдання (наприклад, написати есей) і пропонувані його теми з року в рік;
- не пояснювати студентам вимоги до роботи ані письмово, ані усно;
- пояснювати студентам вимоги, але робити це рівно один раз;
- встановити розмиті (неконкретні, суб'єктивні) критерії оцінювання роботи (наприклад, «робота виконана на високому рівні») або не встановлювати їх зовсім;
- надати оцінці за велику письмову роботу вагу 5-10% у загальній оцінці за курс;
- назвати пропоновану студентам письмову роботу (майже) так само, як і параграфи у підручнику з предмета, або скористатися назвами сторінок Вікіпедії;
- при формулюванні теми роботи використати дієслова з двох долішніх щаблів таксономії Блума («поясніть...», «назвіть...», «перелічте...», «напишіть власними словами...» тощо);
- застосувати дві попередні поради при укладанні переліку екзаменаційних питань;
- перевіряти роботи студентів «по діагоналі»: сьогоднішні студенти неодмінно перекажуть своїм наступникам, що викладач не читає їхні тексти;
- не застосовувати жодних санкцій до студентів, які здають спігійовані роботи.

Отже, неякісне завдання «на вході» — неякісна робота «на виході». Недостатня підтримка, консультування, допомога й пояснення викладача, дефіцит часу — причини плагіату, що їх часто наводять студенти.

ЯКІ ЩЕ ФАКТОРИ ПІДВИЩУЮТЬ ЙМОВІРНІСТЬ СТУДЕНТСЬКОГО ПЛАГІАТУ?

Таких факторів чимало. Одне з досліджень свідчить, що до плагіату частіше вдаються слабші студенти та ті студенти, які плагійовали раніше.^[6] Тому навчання належному академічному письму слід розпочинати ще на перших курсах університету, якщо не у середній школі. Слабші студенти потребують більшої підтримки з боку викладачів. Вони можуть мати недостатній досвід академічного письма і побоюватися, що не виконають роботу на належному рівні, а тому нададуть перевагу замовленню такої роботи в інших осіб. Проблемами таких студентів можуть бути невпевненість у власних силах, а також погане володіння письмовою українською мовою.

Коли один викладач встановлює належні вимоги до робіт студентів, а викладачі з інших предметів байдужі до плагіату, це погіршує стан академічного середовища університету. А адміністрація університету може докладати замало зусиль до запровадження політики нульової толерантності до проявів академічної недоброчесності.

Культура академічної доброчесності прямо конфліктує з культурою списування. Одержати високу оцінку за швидко скопійовану з інтернету роботу — неабияка підстава для гордоців студента. Аргументові «всі списують, то чому мені не можна?» складно опонувати.

Сучасний досвід знає чимало інструментів, спрямованих на мінімізацію окреслених факторів. Поговорімо про них наступного разу.

Джерела, що допомогли підготувати цей випуск бюлетеня:

1. Løkse M., Solbergoumans M. Strengthening Teacher Qualifications to Prevent Student Plagiarism — Presentation of an Online Course and Discussion of a Strategy. In: Plagiarism across Europe and Beyond 2015. Conference Proceedings. June 10-12, 2015. Brno, Czech Republic. P. 25. URL: <https://tinyurl.com/wsew705>.
2. T. Bretag (ed.), Handbook of Academic Integrity, 2016. DOI 10.1007/978-981-287-098-8_3. Chapter 5.
3. Академічна культура українського студентства: основні чинники формування та розвитку. Слайд 22. URL: http://fond.sociology.kharkov.ua/images/docs/academ_cult/material.pdf.
4. Dr Julie Baldy Currens, Ian Hall. Teaching Excellence: UK (and Global) Experience. Доповідь на Україно-британському форумі «Досконалість викладання і навчання у вищій освіті» 04.12.2019 р. Слайд 27. URL: http://www.britishcouncil.org.ua/sites/default/files/uk_experience_-_ian_hall_julie_baldry_currens.pdf.
5. Володимир Бахрушин, Євген Ніколаєв. Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності. С. 7. URL: <https://tinyurl.com/v6lg7wt>.
6. Jude Carroll and Carl-Mikael Zetterling. Guiding Students away from Plagiarism. KHT, 2009. P. 17-18. URL: <https://tinyurl.com/ucmnlr7>.

• РОЗДРУКУЙТЕ ЦЕЙ БЮЛЕТЕНЬ НА ВЕЛИКОМУ ПАПЕРІ — МАТИМЕТЕ ФАЙНИЙ ПОСТЕР •

БЮЛЕТЕНЬ ПІДГОТУВАВ ЄВГЕН НІКОЛАЄВ. БЮЛЕТЕНЬ РОЗМІЩЕНИЙ НА РЕСУРСІ WWW.SAIUP.ORG.UA

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SLMAQM17CA2015 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 6 • Лютий 2020 р.

«СТУДЕНТСЬКИЙ ПЛАГІАТ, ЧАСТИНА 2. ЩО РОБИТИ?»

Як допомогти студентам писати кращі роботи без плагіату? Як і будь-яка інша складна проблема, адекватна відповідь на це питання має передбачати низку заходів на різних рівнях управління.

ЩО МАЄ РОБИТИ УНІВЕРСИТЕТ?

Мотивація до роботи і навчання у ціннісно чесній академічній спільноті — ключова передумова розв'язання проблеми плагіату і недоброчесності загалом. На жаль, немає готового алгоритму, який гарантовано виведе таку мотивацію студентів, викладачів, адміністрації закладу на перше місце.

Розробити і затвердити кодекс академічної доброчесності^[1], утворити етичну комісію, виписати політику запобігання плагіату — дії необхідні, але не самодостатні. Без інших заходів ця політика залишиться на папері.

Члени університетської спільноти (адміністратори, викладачі, студенти, навчально-допоміжний персонал) можуть потребувати **підвищення кваліфікації** з відповідних питань. Одні представники спільноти потребуватимуть базової, вступної інформації з теми. Іншим необхідно глибше зрозуміти тему, дістати пояснення тих чи тих деталей і особливостей, що виникають у практиці запровадження доброчесних норм академічної поведінки. Варто створити можливості такого навчання і консультацій, адаптовані до потреб різних стейкхолдерів університету.

Кроки зі створення доброчесного академічного клімату, що мають шанс на успіх:

1. Ширити зрозумілі й справедливі правила, процедури та стандарти академічної доброчесності серед усіх членів спільноти.
2. Обговорювати аспекти академічної доброчесності усіма учасниками освітнього процесу, у т.ч. в контексті ширшого кола етичних проблем.
3. Послідовно та прозоро практикувати дії, прописані у правилах університету.
4. Розробляти, роз'яснювати і підтримувати неупереджені й прозорі процедури розгляду порушень академічної доброчесності.
5. Знати сучасні тенденції в освіті та технологіях для запобігання можливим ризикам і проблемам доброчесності.
6. Регулярно оцінювати ефективність, вдосконалювати правила, процедури і практики академічної доброчесності.^[2]

Університетська політика запобігання плагіату має поширюватися не лише на випускні кваліфікаційні роботи студентів, але й на їхні поточні роботи з навчальних дисциплін.

Визначати у загальноуніверситетському положенні допустимі та недопустимі відсотки текстових запозичень у різних видах академічних текстів — некоректний і хибний підхід*.

Можливість навчитися основ коректного академічного письма має бути доступна студентам від початку їхнього навчання.

Тему доброчесності дуже важливо проговорювати, вона має, в прямому сенсі слова, **звучати вголос** у щоденному житті закладу. Ми живемо в світі «інформаційних бульбашок». Якщо колеги по Вашій кафедрі та Ваші одногрупники знають і говорять про просування доброчесних академічних цінностей та неприпустимість плагіату, то це не завжди означає, що викладачі сусідньої кафедри і студенти іншої групи роблять так само.

Чесна розмова на рівні і кафедри, і адміністрації особливо потрібна там, де політика доброчесності й нульової терпимості до плагіату конфліктуватиме із усталеними практиками університету.

Наприклад, з доброчесністю може конфліктувати виконання письмових робіт за неякісно складеним завданням. Вправа «написати реферат з теоретичного питання на 12 сторінок*» гарантує, що студент сплагіатить текст. Таке завдання не сприяє розвитку навичок академічного письма. Більш того, воно є прихованою формою незаслуженого підвищення оцінки, коли відзнаку дістає робота, до виконання якої не було докладено необхідних зусиль і яка насправді не розвинула у студента жодних нових навичок, не допомогла йому набути нових знань. У цьому прикладі **тип завдання** конфліктує із просуванням доброчесності в письмових роботах студентів і породжує необ'єктивне оцінювання — іще одне порушення академічної доброчесності.

Необ'єктивне оцінювання у вигляді незаслуженого підвищення оцінки на прохання керівника або колеги — ще одна тема для проговорення і прийняття політик закладу освіти.

Можливо, краще, щоб в рамках вивчення певної дисципліни не було письмової роботи, аніж щоб завдання для такої роботи було неякісним. Відповідне рішення могло би стати частиною політики університету.

Dr Elijah Morgan пропонує такі складові просування академічної доброчесності в університеті:

- Розвиток у студентів прагнення набувати мудрість упродовж усього життя.
- Підтримка викладачів у виконанні ними ролі наставників.
- Заохочення студентів до відповідальності щодо академічної доброчесності.
- Чітке визначення очікувань від студентів.
- Чесні та креативні форми оцінювання.
- Допомога у визначенні та дотриманні стандартів академічної доброчесності університету. [3]

ЯК ДОПОМОГТИ ВИКЛАДАЧЕВІ?

Ми маємо непроговорюване вголос переконання, що, оскільки університетські викладачі є авторами дисертацій, наукових статей і підручників, то всі вони ① добре розуміються на сучасних стандартах та практиках академічного письма і ② *a priori* докладно передають ці знання своїм студентам. На жаль, обидва припущення часто далекі від дійсності.

Належне підвищення кваліфікації викладачів має охоплювати, серед інших, такі питання:

- знання передумов і складових елементів академічної доброчесності;
- підвищення мотивації до слідування її цінностям;
- застосування сучасних міжнародних стандартів і правил академічного письма;
- обізнаність із основними причинами студентського плагіату;
- знання типів завдань, які допомагають студентам уникнути плагіату;
- оволодіння методиками навчання студентів академічного письма;
- вміння користуватися антиплагіатними програмами та коректно інтерпретувати результати їхньої роботи* (*програма — не панацея*).

Коли університетом прийняте рішення про виконання в рамках навчальних дисциплін тільки письмових робіт, що відповідають стандартам академічного письма, то:

- викладачеві слід надати окремі години навчального навантаження на керівництво, **консультування** і перевірку таких робіт;
- норма часу студента на виконання письмової роботи (з розрахунку від 3-5 годин на одну сторінку*) має бути передбачена у навчальному плані та силабусі (програмі) дисципліни.

Викладачеві мають бути доступні технічні засоби (система дистанційного навчання, антиплагіатна програма), що полегшують перевірку робіт студентів на предмет некоректних текстових запозичень*.

НАШІ ПОРАДИ ВИКЛАДАЧЕВІ

То що слід робити викладачу, щоб зорієнтувати і навчити студентів написанню якісної роботи, в якій не буде порушень академічної доброчесності?

Рубрика «Читайте також» на наступній сторінці наводить посилання на два матеріали, які містять чимало порад про те, якими методами можна досягти зазначеної цілі. Рекомендуємо Вам з ними ознайомитися.

На доповнення до цих матеріалів пропонуємо ще кілька міркувань та ідей.

Підкреслимо передусім, що просто сказати студенту: «пишіть роботу власними словами, правильно посилаючись на джерела» — недостатньо. За результатом одного з досліджень, попередження студентів про те, що їхні роботи перевірятимуться на плагіат, не знижує частку плагіату в студентських роботах^[4].

Тому почніть з підвищення важливості письмового завдання у структурі Вашої дисципліни. Збільшіть вагу оцінки за письмову роботу в підсумковій оцінці за курс за рахунок зменшення ваги оцінки за відвідуваність та високу активність студентів на заняттях*. Передбачте більше часу в тематичному плані занять на пояснення вимог до письмового завдання, його перевірку, консультування і **надання зворотного зв'язку** студентам.

Завдання важливе для Ваших студентів, коли:

- студенти розуміють мотивацію, з якої вони мають це завдання: ① мотивація викладача — чому пропонується завдання і ② мотивація студента — яку користь принесе йому виконання завдання;
- є детальна і зрозуміла інструкція із вимогами до завдання;
- на завдання виділені час і зусилля викладача;
- завдання має суттєву вагу у підсумковій оцінці за курс;
- студенти відчують підтримку викладача.

«Правила кажуть студентам не списувати, плагіювати чи фальсифікувати дані. Що студентам треба знати — це те, що ми очікуємо, що вони цілитимуться значно вище: їхньою ціллю має бути «зробити правильно». Студенти інтелектуально дорослішають, коли вони відчують особисте зобов'язання зробити правильно свою роботу — і коли важливість цього «зробити правильно» стає частиною мотивації їхніх зусиль».

David Horacek

Дайте собі відповідь на питання, розвиткові яких конкретних компетентностей студента (передбачених силабусом дисципліни) сприяє виконання певного завдання: знайомство з важливим джерелом інформації, порівняння якості різних публікацій з певної теми, навички правильного оформлення посилань до тексту, практика у мистецтві раціональної аргументації власної думки, лаконічне (або, навпаки, розлоге) резюмування думок іншої людини тощо.

Всі три складові мають бути взаємопов'язаними: ① зміст завдання + ② сукупність компетентностей, що їх розвиває його виконання + ③ критерії оцінювання завдання.

Пам'ятайте, що просто перевірити роботу студента на відсутність плагіату — ще не означає оцінити її якість. Відсутність плагіату — критерій допуску роботи до перевірки, а не критерій її диференційованого («добре», «відмінно» тощо) оцінювання.

Після перевірки робіт поясніть студентам, які елементи письмової роботи вони зробили добре і над якими навичками їм ще треба попрацювати.

Робіть більший акцент на навчанні студентів робити правильно, аніж на застосуванні жорстких санкцій за плагіат.

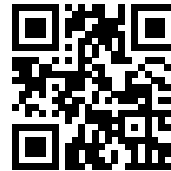
Недостатнє навчання студентів необхідних технік виконання завдань — значно вагоміша причина їхнього плагіату, аніж свідомий намір обманути викладача^[6]. Більше уваги до академічного письма, більше професійної підтримки один одного — це і є головні ключі до здолання проблеми плагіату в освіті.

«Кожен студент має право на академічне середовище, вільне від несправедливостей, спричинених будь-якою формою інтелектуальної нечесності»

Кодекс честі студента,
Політехнічний університет Віргінії, США

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ

Цей випуск бюлетеня доповнює поради, наведені у «Методичних рекомендаціях... з підтримки принципів академічної доброчесності»^[5], стор. 21 і далі.

Також дивіться статтю «Як просувати цінності академічної доброчесності в українських університетах»^[6].

Джерела, що допомогли підготувати цей випуск бюлетеня:

1. Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII «Про вищу освіту», пункт 2 частини 3 статті 32.
2. Скорочено і адаптовано з: Фундаментальні цінності академічної доброчесності. Пер. з англ. К., 2019, с. 30-31. URL: www.academicintegrity.org/wp-content/uploads/2019/04/Fundamental_Values_version_in_Ukrainian.pdf
3. Dr Elijah Morgan. Theoretical Grounds of Academic Integrity. Доповідь в Острозькій академії 15.02.2018 р.
4. Youmans, R. J. (2011). Does the adoption of plagiarism-detection software in higher education reduce plagiarism? *Studies in Higher Education*, 36 (7), 749-761.
5. Володимир Бахрушин, Євген Ніколаєв. Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності. К.: SAIUP, 2019, 47 с. URL: <https://tinyurl.com/v6lg7wt>
6. Євген Ніколаєв. Як просувати цінності академічної доброчесності в українських університетах? URL: <https://www.skeptic.in.ua/promoting-integrity/>

* Зірочкою позначена інформація, що також була наведена у попередніх випусках цього бюлетеня.

• РОЗДРУКУЙТЕ ЦЕЙ БЮЛЕТЕНЬ НА ВЕЛИКОМУ ПАПЕРІ — МАТИМЕТЕ ФАЙНИЙ ПОСТЕР •

БЮЛЕТЕНЬ ПІДГОТУВАВ ЄВГЕН НІКОЛАЄВ. БЮЛЕТЕНЬ РОЗМІЩЕНИЙ НА РЕСУРСІ WWW.SAIUP.ORG.UA

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SLMAQM17CA2015 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 7 • Квітень 2020 р.

«ЯК ПІДВИЩИТИ ЯКІСТЬ ОЦІНЮВАННЯ?»

Оцінювання результатів навчання може не відповідати цим результатам з різних причин:

1. Свідоме неточне оцінювання: викладач знає, що він поставив студентові вищу або нижчу оцінку, ніж та, на яку той заслуговує.
2. Застосування недоречних методів оцінювання.
3. Інфляція оцінок: феномен, коли студент сьогодні одержує оцінку «добре» або «відмінно» за таку роботу, за яку кілька років тому він би одержав оцінку «задовільно».
4. Частина результатів навчання неможливо об'єктивно виміряти, отже оцінити.

Чинна правова норма вважає **прямим** порушенням академічної доброчесності тільки першу ситуацію: «Необ'єктивне оцінювання — **свідоме** завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти»^[1]. Воно може бути наслідком різних впливів: «слізного» упрощування студента/батьків, прохання колеги чи керівника*, упередженого ставлення викладача до певного студента, неофіційної винагороди за оцінку, «нормування» керівництвом бажаної кількості оцінок «незадовільно» або «відмінно» в одній академічній групі тощо. Важливо, що **нечесне оцінювання тисне на відчуття справедливості** учасників освітнього процесу, отже є «мінусом» до мотивації й якості освітнього середовища загалом.

Хоча закон звертає увагу лише на один чинник несправедливого оцінювання, та насправді для якіснішого оцінювання слід розв'язувати увесь комплекс наведених проблем.

Додаткова «незручність» цієї теми для викладачів пов'язана з тим, що викладачі навчаються оцінювати студентів на основі того досвіду, який вони самі мали як студенти, тоді як окреме підвищення кваліфікації викладачів з питань оцінювання часто відсутнє^[2, с. 3].

Тому ми схильні обирати ті методи оцінювання, які традиційно застосовують наші колеги або регламентує кафедра, а інновації з цього питання частіше спираються на нашу інтуїцію, аніж на кращі практики.

ЧОМУ ОЦІНЮВАННЯ ВАЖЛИВЕ?

Оцінювання формує реальну («приховану») програму навчального курсу, яка може не збігатися із затвердженою. Наприклад, окремі батьки можуть вважати, що програма ЗНО після 11 класу не конче відповідає тій програмі, яку їхні діти опановують у школі, а тому для навчання школярів цієї «прихованої» програми необхідні додаткові кроки, такі як окремі курси за межами школи, робота з репетитором тощо.

В університеті цей ефект працює так, що студенти найбільш глибоко і ретельно вивчають матеріал саме під час підготовки до контрольних заходів. Матеріал, опанування якого не оцінюється, навпаки, ризикує бути проігнорованим, отже, випасти з «реальної» програми.

Від інструментів оцінювання залежать способи роботи студентів із матеріалом. Очевидно, алгоритм підготовки до тесту з певної теми буде відрізнятися від алгоритму підготовки (до) усної доповіді чи презентації або командної участі в дебатах на цю ж тему.

Оцінювання також впливає на кількість часу, яку студенти відводять на опанування матеріалу, на глибину його розуміння.

Поряд із підсумковою, оцінювання виконує важливу **формувальну** функцію. «Воно інформує про досягнення студента, що дозволяє адаптувати навчальні заходи до потреб учня, і визнає величезний вплив, який зворотний зв'язок може мати на навчання»^[2, с. 15].

Ускладнення і формалізація вимог до вищої освіти — чинник збільшення частки робочого часу та ресурсів викладачів і студентів, що відведені на безпосереднє оцінювання.

«Студенти невдоволені оцінюванням та зворотним зв'язком більше, ніж будь-яким іншим аспектом освіти».

Національне опитування студентів
Великобританії, 2007 р.

НА ЩО МАЄ СПИРАТИСЯ ОЦІНЮВАННЯ?

Вдосконалення і зміна методів оцінювання є потужним важелем поліпшення процесу навчання у цілому. Тому оцінювання має передусім **спиратися на цілі навчання**. Вибір завдань для студентів і методів оцінки їх виконання має відштовхуватися від запланованих результатів навчання дисципліни, тісно з ними узгоджуватися.

Своєю чергою, різні типи результатів навчання логічно оцінювати за допомоги різних інструментів.

Оцінювання має не конкурувати з офіційною програмою дисципліни, формуючи «прихований» силабус, а підтримувати її.

Для цього:

- детально опишіть ключові результати навчання для Вашої дисципліни;
- визначте, які з них Ви будете перевіряти й оцінювати першочергово, де Ви зробите акцент на підсумковому, а де — на формувальному оцінюванні;
- урізноманітнюйте методи оцінювання, які Ви застосовуєте в межах Вашої дисципліни;
- врахуйте, що для студента оцінювання є важливим елементом процесу навчання, отже, воно саме по собі формує певні результати навчання: методи (процес) оцінювання — частина методів (процесу) викладання і навчання;
- не абсолютизуйте оцінювання. Ви не можете і не маєте перевірити **всі** результати навчання. Тож переконайтесь, що Ви охопили певними методами оцінювання головну частину матеріалу Вашого курсу;
- відслідкуйте, які методи найкраще допоможуть Вам досягти цілей Вашої дисципліни з урахуванням вищенаведеного аналізу.

Студенти цінують ті завдання, виконання яких має самостійний сенс^[2, с. 27].

«Студенти можуть втекти від поганого викладання; вони не можуть втекти від поганого оцінювання».

David Boud, 1995

Питома вага оцінки за певне завдання має корелювати із часткою часу та зусиль, які студенти відводять на це завдання у загальному часі їхньої роботи над дисципліною. *Чи приділяють студенти безпосередній підготовці до іспиту до половини цього часу, як можна було б очікувати виходячи з поширеної в нас питомої ваги іспиту в оцінці за курс?..*

ДЕЯКІ ПРИНЦИПИ ОЦІНЮВАННЯ [2, глава 3]

Надійність

Завдання мають давати оцінки, подібні у різних викладачів й зіставні в часі. Себто різні викладачі мають давати тій самій роботі подібну оцінку, а один й той самий викладач має подібно оцінювати ту саму роботу зараз і за кілька місяців (років).

Валідність

Завдання мають оцінювати визначені результати навчання. Наприклад, тест із варіантами відповідей зазвичай є низьковалідним методом оцінки практичних навичок, а підготовка реферату* не є валідною для оцінки жодного корисного результату навчання.

Ефективність

Завдання мають підштовхувати студентів до глибокого, якісного, вдумливого навчання.

Справедливість

Студенти мають мати рівні можливості демонструвати результати свого навчання. Слід підтримувати студентів із особливими освітніми потребами, надавати альтернативні завдання тим, хто цього потребує (наприклад, письмове або групове завдання для тих, хто не може виступати перед аудиторією).

Практичність

Методи оцінювання мають бути розраховані на наявну у викладачів і студентів кількість часу. Наприклад, студентам має бути відведено достатньо часу в програмі дисципліни на підготовку курсової роботи певного обсягу*; надання зворотного зв'язку на письмові роботи студентів потребує великих витрат часу викладачів, що може бути суттєвою перепоною до такої роботи.

Прозорість

Інформація, правила, вимоги до оцінювання мають бути чіткими, детальними, логічними і доступними для всього персоналу, викладачів, студентів, зовнішніх стейкхолдерів. Це важливо, зокрема, для успішної акредитації програм.

Встановлення авторства

Завдання мають містити чіткі свідчення того, що вони виконані тією особою, яка мала їх виконувати. Це є недопущення плагіату, але також, наприклад, правильне урахування внеску кожного учасника студентської міні-групи до виконання групового завдання.

Жоден метод оцінювання не є досконалим з точки зору всіх цих принципів і не підходить однаково добре для кожного студента й викладача. Тому вибір методів оцінювання — це завжди пошук балансу між перевагами і вадами методів із урахуванням ресурсів, доступних для організації й проведення оцінювання.

ОЦІНЮВАННЯ ПІДСУМКОВЕ І ФОРМУВАЛЬНЕ

Підсумкове оцінювання (модулі, іспити тощо) важливе тим, що воно чітко структурує навчальний процес, його результати враховуються при визначенні дальшої траєкторії навчання студента і кандидатів на одержання академічної стипендії у наступному семестрі.

Водночас, підсумкове оцінювання працює за логікою «виконав завдання — дістав оцінку (бали)». До такого оцінювання можна добре підготуватися, недостатньо зрозумівши матеріал. Не оцінюється ширший спектр компетентностей студента, аніж його пам'ять, розуміння основних теоретичних ідей курсу, вміння розв'язувати певні задачі.

Формувальне оцінювання — оцінювання під час навчання, яке одразу впливає на це навчання. Це оцінювання приділяє увагу тому, в які способи студент досяг результатів навчання, враховує спільну роботу кількох студентів. Формувальне оцінювання має починатися задовго до кінця семестру. На нього варто відводити не надто високу частку балів, щоб воно не стало «подією високих ставок» і студенти не були змушені вдаватися до обману.

Центральна роль у формувальному оцінюванні належить якісному зворотному зв'язку. Тут важить не так оцінка у балах, як змістовні коментарі, а в завданнях з академічного письма — можливість ретельно доопрацювати перший драфт роботи на основі рекомендацій рецензента.

Фідбек від «рівного» так само важливий, як і від викладача. Навіть якщо він критичний, він легше сприймається психологічно. Тому зважте на можливість застосувати методи самооцінювання і оцінки студентами виконаних завдань один одного. Аби ці методи ефективно спрацювали, поясніть студентам детальніше шкалу та критерії (само)оцінювання, які вони мають застосувати. Таке часткове делегування добре працює для перевірки першої, чернеткової версії різноманітних завдань з академічного письма.

ПРИКЛАДИ ПИТАНЬ СТУДЕНТАМ ДЛЯ САМООЦІНЮВАННЯ [2, с. 76]

- Яким критерієм, на Вашу думку, найбільше задовольняє Ваша робота?
- Яких критеріїв оцінювання Вам було найскладніше дотриматися?
- Яку частину завдання було найскладніше виконати?
- Якими, на Вашу думку, є найсильніші аргументи у Вашій роботі?

ОТЖЕ:

**ПОКРАЩЕННЯ ОЦІНЮВАННЯ —
ПОТУЖНИЙ ВАЖІЛЬ
ПОКРАЩЕННЯ НАВЧАННЯ.**

**ЯКІСНЕ ОЦІНЮВАННЯ — ДУЖЕ
«ДОРОГЕ» В СЕНСІ РЕСУРСІВ.**
Передбачайте ці ресурси у бюджеті
часу викладачів та студентів.

**ДАВАЙТЕ НАЛЕЖНИЙ
ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК!**

**РОЗШИРЮЙТЕ ЗАСТОСУВАННЯ
ФОРМУВАЛЬНОГО ОЦІНЮВАННЯ!**

**УРІЗНОМАНІТНЮЙТЕ
МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ!**

Джерела, що допомогли підготувати цей випуск бюлетеня:

1. Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII «Про освіту», абзац 9 частини 4 статті 42.
2. Sue Bloxham, Pete Boyd. Developing Effective Assessment in Higher Education: a practical guide. Berkshire: Open University Press, 2007. x, 260 p.

* Зірочкою позначена інформація, що також була наведена у попередніх випусках цього бюлетеня.

• РОЗДРУКУЙТЕ ЦЕЙ БЮЛЕТЕНЬ НА ВЕЛИКОМУ ПАПЕРІ — МАТИМЕТЕ ФАЙНИЙ ПОСТЕР •

БЮЛЕТЕНЬ ПІДГОТУВАВ ЄВГЕН НІКОЛАЄВ. БЮЛЕТЕНЬ РОЗМІЩЕНИЙ НА РЕСУРСІ WWW.SAIUP.ORG.UA

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SLMAQM17CA2015 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 8 • Квітень 2020 р.

«ЯК ПІДТРИМАТИ ЧЕСНІСТЬ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ?»

Стрімке запровадження елементів дистанційного й онлайн-навчання у зв'язку із ізоляцією людей під час пандемії порушує проблему зростання академічної нечесності. ЗМІ говорять про сплеск нечесних дій студентів в усіх куточках світу^[1].

Проте ми маємо розуміти, що ми всі опинилися у новій, незвичній, дуже незатишній для нас ситуації, отже, головне сьогодні, зокрема й в освіті, — зберегти спокій і допомогти одне одному знизити рівень тривожності.

Пам'ятайте, що освіта належить до стресових видів людської діяльності. Підготовка до дистанційних занять, а в «терміновому» порядку й поготів, вимагає суттєво більших зусиль викладача, аніж традиційні способи освіти. Рівень самоорганізованості студентів, які опинилися у незвичних для них умовах, може бути суттєво гіршим за звичайний. Студентам також знадобиться навчитися застосуванню нових інструментів онлайн-освіти та краще опанувати прийоми самоосвіти. Студенти і викладачі у новій ситуації проводитимуть значно більше часу перед комп'ютером, що не є легким дозволяєм. Це час «різкої зміни підходів до навчання і викладання»^[2].

Тому згадаймо народну мудрість, на яку, на нашу думку, має спиратися викладання і навчання у поточних умовах:

КРАЩЕ МЕНШЕ, ТА КРАЩЕ.

ЩО ЦЕ ОЗНАЧАЄ?

Найперше, **навчальний матеріал доведеться скорочувати**.

Це нормально! Не намагайтеся зберегти повний обсяг матеріалу вашого курсу. Натомість позначте для себе ключове, центральне в курсі й зосередьтеся на тому, щоб допомогти студентам більш глибоко опрацювати це вужче коло питань. Ближче до кінця семестру відповідно скоротіть обсяг матеріалу, що виноситися на підсумковий контроль та/або іспит.

По-друге, детально **інформуйте студентів** про особливості продовження навчального семестру. Узгодьте з ними частоту, розклад, способи проведення дистанційних занять. Як змінюється програма курсу? Чи змінюєте Ви терміни складання самостійних робіт? Чи змінюєте Ви завдання, що їх мають виконати

студенти? Як зміниться поточне і підсумкове оцінювання з Вашого курсу? Виробіть, отже, спільне зі студентами бачення вашої подальшої взаємодії.

Крім того, поясніть студентам, що вимоги етичного кодексу університету й академічної доброчесності нікуди не зникають через запровадження дистанційних методів навчання. Дотримання цінностей доброчесності (**повага, довіра, справедливість, відповідальність, чесність, мужність**) — особливо важливе в часи складних подій і викликів.

Студенти навчаються по-різному в звичайних умовах. Вони так само по-різному навчатимуться за допомоги дистанційних інструментів і методів. Головне для викладача зараз — підтримати студентів, а для адміністрації університету — **підтримати** і студентів, і викладачів.

ЯК ОРГАНІЗУВАТИ

ПРОВЕДЕННЯ ВІДЕОЛЕКЦІЙ?

Обирайте один з чотирьох варіантів.

① Проводьте синхронні в часі лекції зі студентами за допомоги таких програм для відеоконференцій, як Zoom або Teams.

Можливо, Вам буде простіше проводити онлайн-лекцію удвох із колегою: коли один викладач читає лекцію, другий в цей час слідкує за технічними параметрами зв'язку, збирає у коментарях й озвучує питання слухачів.

② Запишіть відео своєї лекції завчасно. Далі надайте його студентам через систему дистанційного навчання (Moodle) або просто завантажте відео на YouTube.

③ Не проводьте відеолекції, якщо Ви не відчуваєте в цьому достатньої впевненості або не маєте необхідного обладнання. Обмежтеся надсиланням студентам текстових навчальних матеріалів.

④ Запропонуйте студентам прослухати лекції, близькі за темою до Вашого курсу, на одній із платформ онлайн-курсів. Серед таких українських сервісів назовемо проекти EdEra, VUMOnline, Prometheus.

Американський сервіс Coursera пропонує до осені 2020 р. студентам будь-якого університету світу повний безкоштовний доступ до своїх курсів^[3]. Кілька українських університетів вже приєдналися до цієї програми. Поцікавтесь, можливо, Ваш заклад — серед них, і Ви зможете рекомендувати один із курсів цього сервісу Вашим студентам.

ЯКІ МЕТОДИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ МОЖНА ЗАСТОСУВАТИ ВЖЕ СЬОГОДНІ?

① Виконання різноманітних письмових робіт — традиційний метод навчання, який дуже добре працює в дистанційній освіті. Приділіть більше уваги наданню розгорнутих коментарів до кожної роботи*. А також розмістіть роботи студентів у спільному доступі (наприклад, у гугл-документах) і дайте студентам завдання прокоментувати роботи одне одного*.

② Можливе виконання короткої письмової роботи без оцінки (англ. ungraded assignment): студент одержує бал за фактом вчасної підготовки завдання, незалежно від змісту роботи.

③ Зробіть онлайн-дискусії (у форматі форуму, коментарів) центром, навколо якого зосереджується вивчення Вашого курсу. Технічно нескладно організувати таку дискусію у закритій групі у соціальній мережі.

Один із методів проведення такої дискусії можна втілити у студентських міні-групах. На початку тижня оберіть певну «проблему тижня». Сформулюйте до неї спочатку питання з нижніх щаблів таксономії Блума (на «знання» та «розуміння» проблеми). Студенти дадуть свої відповіді. Наступного дня додайте питання із середнього щабля таксономії (на «застосування» або «аналіз» знань). Ще за два дні наведіть питання на «оцінювання» обраної проблеми.

Студенти в такому завданні мають:

- а) відповідати на Ваші питання;
- б) коментувати відповіді одне одного;
- в) доповнювати порушену тему власними новими питаннями;

г) за підсумками дискусії підготувати повноцінний допис, який «синтезує» проведений аналіз проблеми, та опублікувати його у форматі блогу (статті).

④ Написання контрольної роботи або іспиту в присутності викладача, який може завадити списуванню та одержанню сторонньої допомоги, у дистанційній освіті втілити важко або неможливо.

Тому пропонуйте студентам завдання, які виконуватимуться «із відкритою книжкою».

Зокрема, давайте студентам тести із складними питаннями на опрацювання інформації. Якщо Ви використовуєте для такого тестування спеціальну програму, то дайте студентам кілька (скажімо, 5) спроб на виконання тесту. Після кожної спроби студент має бачити кількість правильних відповідей, але не бачити, на які з питань він відповів правильно.

У дистанційному екзамені немає сенсу давати питання на відтворення інформації — Ви одержите відповіді, скопійовані з Вікіпедії. Натомість пропонуйте студентам творчі питання, можливо, із правом вибору двох питань з чотирьох запропонованих.

Можна обмежувати час від надання студентам тесту чи екзаменаційних питань до завершення прийому відповідей, а можна (для «дуже творчих», складних питань) цього не робити.

⑤ Студенти можуть зібрати свої роботи, виконані в рамках Вашого курсу, у впорядковане електронне портфоліо.

⑥ Більше ідей для укладання завдань і оцінювання студентів у форматі дистанційної освіти див. у джерелі^[4].

ЯКІ «ДИСТАНЦІЙНІ» ЗАВДАННЯ НЕ СЛІД ДАВАТИ СТУДЕНТАМ?

- Підготувати реферат*.
- Виконувати будь-які завдання письмово «від руки».
- Конспектувати підручник або інші джерела.
- Небажано пропонувати завдання (за виключенням тестів й іспиту), за підсумками виконання яких Ви не зможете надати змістовний зворотний зв'язок.
- Обмежитися надсиланням завдання через Viber або електронну пошту. Дистанційне навчання не має бути лише самотійним вивченням тексту підручника.

Не давайте студентам надмірну кількість завдань!

ЗРУЧНА НАГОДА СКОРИСТАТИСЯ МЕТОДИКОЮ ЗВОРотної ПОБУДОВИ ЗМІСТУ КУРСУ^[5]

(ВІД РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ЧЕРЕЗ МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ ДО ЗМІСТУ ДИСЦИПЛІНИ)

Завдяки переведенню оцінювань в дистанційний режим у поточному семестрі виникає вікно можливостей, яке дає змогу краще узгодити оцінювання із результатами навчання і покращити успіхи студентів.

НАШІ РЕКОМЕНДАЦІЇ АДМІНІСТРАЦІЯМ УНІВЕРСИТЕТІВ:

ТАКТИЧНІ:

- Не вимагайте сьогодні від викладачів додаткової звітності, пов'язаної із дистанційною формою організації навчання. Викладачам і так непросто в нових умовах.
- Для тих дисциплін, з яких не вдається оперативно організувати належне дистанційне навчання, розгляньте можливість разового запровадження підсумкового оцінювання типу «склав/не склав» замість виставлення диференційованої оцінки. Цю рекомендацію не слід застосовувати до **всіх** дисциплін поточного семестру, адже дифереціація семестрових оцінок є параметром визначення одержувачів академічної стипендії.
- Див. також рекомендації у Листі МОН^[6].

СТРАТЕГІЧНІ:

- Запровадьте програми підвищення кваліфікації для всіх викладачів, які не відчують себе впевнено із технологіями, інструментами та методиками онлайн-освіти.
- Забезпечте наявність і доступ кожного викладача до обладнання, мінімально необхідного для організації дистанційної роботи (комп'ютер, якісний мікрофон, веб-камера).
- Навчальні матеріали до більшості навчальних дисциплін мають бути розміщені на платформі дистанційної освіти (наприклад, Moodle), яку використовує університет.
- Силабус більшості навчальних дисциплін має включати посилання на рекомендовані викладачем онлайн-курси, якими можна частково замінити традиційні заняття за форс-мажорних обставин.
- Запровадьте в університеті повноцінний електронний документообіг, у т.ч. для документів, що створюються викладачами (екзаменаційні відомості, робочі навчальні програми дисциплін тощо) (див.^[7]).

ОТЖЕ:

**УНИКНЕННЯ НАДМІРНИХ ВИМОГ
ДО КОЖНОЇ ЗІ СТОРІН ОСВІТНЬОГО
ПРОЦЕСУ СПРИЯТИМЕ ЧЕСНОСТІ
ВІДНОСИН МІЖ НИМИ.**

**НЕ НЕДООЦІНЮЙТЕ
МАСШТАБУ ЗМІН.
«ЧОРНИЙ ЛЕБІДЬ»
ЗАПРОВАДЖЕННЯ МАСОВОЇ
ДИСТАНЦІЙНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВЖЕ ПРИЛЕТІВ.**

Джерела, що допомогли підготувати цей випуск бюлетеня:

1. The New(s) Normal. URL: <https://www.academicintegrity.org/integrity/the-news-normal/>
2. Sarah Elaine Eaton. The Impact of COVID-19 on Academic Integrity. URL: <https://tinyurl.com/rq2vzwm>
3. Take student learning online in response to coronavirus. URL: <https://www.coursera.org/coronavirus>
4. Alternative online assessments. URL: <https://tinyurl.com/v8yaoqq>
5. Douglas Harrison, Tricia Bertram Gallant. Going Remote with Integrity 2.0: Technological Tips & Techniques. April 02, 2020 Webinar. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=ix6QJwnr35c>
6. Лист МОН від 27.03.2020 р. № 1/9-178 «Щодо завершення 2019/20 навчального року». URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa/shodo-zavershennya-201920-navchalnogo-roku>
7. Закон України від 22.05.2003 р. № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг».

* Зірочкою позначена інформація, що також була наведена у попередніх випусках цього бюлетеня.

БЮЛЕТЕНЬ ПІДГОТУВАВ ЄВГЕН НІКОЛАЄВ. БЮЛЕТЕНЬ РОЗМІЩЕНИЙ НА РЕСУРСІ WWW.SAIUP.ORG.UA

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SLMAQM17CA2015 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 9 • Квітень 2020 р.

«ЯК ПОЛІПШИТИ (НЕ)ДИСТАНЦІЙНЕ ВИКЛАДАННЯ?»

У цьому випуску бюлетеня ми продовжуємо тему кращих практик в дистанційній і традиційній очній освіті. Поняття дистанційної освіти достатньо широке. Наприклад, раніше існувала освіта поштою: професор надсилав навчальні матеріали студенту звичайною поштою, студент виконує завдання і повертає їх професору. Звична нам заочна форма здобуття вищої освіти має суттєву дистанційну складову.

Втім, сьогодні під дистанційною освітою мають на увазі передусім методи навчання із використанням інтернет-технологій. Виділяють три основних моделі такої освіти:

① Застосування окремих інтернет-технологій в рамках традиційної «аудиторної» організації занять. Тут інтернет доповнює взаємодію викладачів і студентів у приміщенні університету.

② **Гібридна** дистанційна освіта. Аудиторні заняття переводяться в опосередкований комп'ютером й інтернетом формат проведення, здебільшого зі збереженням традиційного часу проведення занять. Частина завдань студенти виконують за допомоги інтернету, а для інших видів роботи (таких як складання іспитів) відвідують приміщення навчального закладу.

③ **Онлайн-освіта** — організація освіти повністю через інтернет, що передбачає застосування інших методів навчання (наприклад, лекції поділені на короткі фрагменти і доступні студентам тільки у записі; студент може слухати лекції та виконувати завдання у будь-який зручний час; іспит з курсу складається через інтернет тощо).

Сьогодні українські університети вимушено перейшли на гібридну форму організації навчання. Лекції відбуваються через інтернет живо і за розкладом, але очікується, що по завершенні карантину студенти складатимуть іспити у фізичних стінах вишів.

У пропонованому номері бюлетеня ми поговоримо про деякі навчальні прийоми, що були детально розроблені для онлайн-освіти, але значною мірою можуть і мають застосовуватися як у традиційній «аудиторній» освіті, так і під час організації «гібридного» дистанційного навчання, подібного до сьогоднішнього. А саме, пропонуємо кілька міркувань про надання студентам якісного зворотного зв'язку, розробку і застосування схем оцінювання виконаних завдань.

НАГАДУЄМО НАШІ ГОЛОВНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ВИКЛАДАЧАМ З 8-ГО ВИПУСКУ БЮЛЕТЕНЯ

Під час проведення навчання в дистанційному форматі у зв'язку із карантинном:

- Скоротіть обсяг навчального матеріалу, який Ви переводите у дистанційний формат, до дійсно важливих для Вашого курсу ідей.
- Не перевантажуйте студентів завданнями.
- Інформуйте студентів про всі зміни в організації освітнього процесу.
- Запроваджуйте нові методи викладання й оцінювання.
- Зберігайте спокій, підтримку, повагу учасників освітнього процесу одне до одного й інші цінності академічної доброчесності.

ЯК ПОЛІПШИТИ ОНЛАЙН-КУРС?

Ф. Дербі^[1] пропонує кілька порад.

ПОЯСНІТЬ ВАШІ ОЧІКУВАННЯ

Так само, як в аудиторії Ви надаєте студентам письмову інформацію про правила проходження курсу, пояснюєте її усно і час від часу нагадуєте, — викладіть Ваші вимоги в онлайн-овому курсі щонайменше двома різними способами, такими як двохвилинний відеоролик і стислий силабус.

РОЗДІЛЬТЕ МАТЕРІАЛ НА МЕНШІ ЧАСТИНИ

Онлайн-освіта найбільш ефективна, коли матеріал однієї теми поділений на кілька частин, до кожної з яких студенти дивляться короткі відео (до 10 хв.) і виконують маленькі завдання (насамперед, тести).

НАВОДЬТЕ БІЛЬШЕ ПРИКЛАДІВ

Це мають бути приклади з життя, про які Ви розповідаєте у відеолекції. А також давайте студентам приклади готових робіт — як добре виконаних, так і посередніх, — із поясненням, завдяки чому робота є гарною у першому випадку і як її варто покращити у другому.

СТВОРЮЙТЕ ЛЮДЯНУ АТМОСФЕРУ

Будьте ввічливі й доброзичливі. Пишіть навчальні рекомендації і матеріали не канцелярською мовою строгого підручника, а так, ніби Ви розповідаєте в аудиторії. Додайте до курсу привабливі аудіовізуальні матеріали. Будьте «поруч» зі студентами під час проходження ними Вашого курсу, відповідайте на їхні питання.

ЯК НАДАВАТИ СТУДЕНТАМ ЯКІСНИЙ ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК?

Г. Фіок і Г. Гарсія називають^[2] кілька ознак якісного зворотного зв'язку в онлайн- і традиційній освіті.

РЕГУЛЯРНІСТЬ

Студенти мають одержувати певні відгуки від викладача (нехай це буде й маленький коментар до короткого завдання) упродовж усього курсу. Ідеально, якщо Ви зможете нагадувати студентам про себе щонайменше раз на тиждень.

КОНКРЕТНІСТЬ

Не лише вказуйте студенту, що він зробив неправильно, а й поясніть йому, що саме він має зробити, аби поліпшити свою відповідь.

ЗБАЛАНСОВАНІСТЬ

Поруч із коментарем про те, що студент зробив неправильно, зверніть увагу на те, що у студента вийшло добре. Зворотний зв'язок не дорівнює суцільній критиці.

СВОЄЧАСНІСТЬ

Якщо студенти одержують відгук на своє завдання більш ніж через тиждень, вони встигають забути, що й до чого в ньому має бути.

РОЗУМНА ДОСТАТНІСТЬ

Надмірна кількість порад дезорієнтує студента.

Г. Фіок і Г. Гарсія також наголошують на перевагах відгуку, висловленого Вами у голос, записаного й надісланого студентам за допомоги інтернету, над письмовим коментарем. Вголос Ви можете надати більше важливих деталей і нюансів, аніж напишете. Аудіо-відгук сприймається більш м'яко, допомагає уникнути непорозумінь, створює відчуття особистого контакту з викладачем. З певним досвідом Ви витратите менше часу на запис усного відгуку, аніж письмового.

Рекомендації Університету Мессі^[3] підкреслюють, що слова «чудово», «добре» чи «погано» — це оцінка **минулої** роботи. Студентам потрібна інформація, яка допоможе їм поліпшити **майбутні** здобутки: «що я маю робити далі?». Запропонуйте студентові новий для нього крок, який він має зробити під час виконання наступного завдання.

Дайте Вашим студентам зрозуміти, які з Ваших коментарів до їхніх робіт — це дійсно рекомендація щось переробити, а які — дискусійні думки, які їм слід взяти до уваги, залишивши власний текст як є. Якщо Ви цього не поясните, студенти подумают, що **всі** Ваші коментарі — це вимоги щось змінити у роботі, а це, напевно, не так.

Не забувайте про сильних студентів. Вони також потребують Вашої думки про те, в яких напрямках їм працювати й розвиватися далі.

Д. Нікол і Д. Макфарлейн-Дік^[4] пропонують сім засад ефективного зворотного зв'язку.

① Фідбек пояснює цілі, критерії, очікування щодо належного виконання завдань.

② Сприяє розвитку самооцінювання і рефлексії студентів.

③ Надає студентам високоякісну інформацію про їхнє навчання.

④ Підтримує діалог студентів із викладача-ми і одне з одним щодо навчання.

⑤ Заряджає позитивною мотивацією і самоповагою.

⑥ Створює можливості усунути розрив між поточним і бажаним рівнем успішності.

⑦ Інформує викладачів про те, як вони можуть поліпшити своє викладання.

«Щойно за учнями визнається активна роль, як уявлення про зворотний зв'язок має змінитися із механістичного на дбайливе».

David Boud, Elizabeth Katherine Molloy^[5]

НА ЧАСІ РОЗРОБКА ДЕТАЛЬНИХ СХЕМ ОЦІНЮВАННЯ

В українській освіті поширене застосування недостатньо конкретних, розмитих критеріїв оцінювання результатів навчання. Воно дає викладачу змогу дуже «творчо» підходити до оцінки студентів, надає оцінюванню значного суб'єктивізму, робить очікування викладача недостатньо зрозумілими для студента.

Тому визначте для результату навчання, на перевірку досягнення якого спрямоване важливе завдання Вашого курсу, не менш як два критерії, які дозволять розрізнити зразкове та посереднє виконання цього завдання^[6,c.15]. На цій основі розробіть детальні **схеми оцінювання** Ваших завдань, що включають^[7,c.54-55]:

- Визначені Вами критерії оцінювання.
- Опис різних рівнів відповідності виконаного завдання кожному критерію. Цей опис має бути змістовним: не просто «високий», «середній» чи «низький» рівень виконання, а **чіткі, конкретні ознаки** роботи студента, що свідчать про кожен рівень її відповідності критерію.
- Ці критерії можуть бути бінарними: наявність/відсутність у роботі певної ознаки або правильно/неправильно виконана певна частина завдання.
- Бали за кожен рівень відповідності кожному критерієві.

Зробіть схему оцінювання зрозумілою для неспеціаліста з Вашого предмета, а головне — для студента.

Можливо, Ваша схема передбачатиме за різними критеріями сумарно 30 балів для 20-бального завдання. Тоді добра робота на максимальний бал задовольнятиме лише частині критеріїв, що розширює творчі можливості студента. Це важливо, наприклад, для есеїв, до написання яких немає єдиного підходу.

Попросіть колегу прокоментувати розроблену Вами схему оцінювання.

Така схема полегшить Вам коментування виконаних завдань. Її можна використати для рецензування студентами робіт одне одного*. Це дуже корисний метод навчання, який поглиблює розуміння предмета студентами й розвиває їхнє критичне мислення, а в дистанційній освіті, до того ж, знімає частину роботи з викладача. Студентів можна долучити й до розробки схеми оцінювання, що збільшить їхнє відчуття причетності до Вашого курсу.

Переваги добре підготовлених схем оцінювання^[8]:

- Вони підходять для перевірки практично будь-яких типів завдань, окрім тестів.
- Вони допомагають пов'язати завдання із програмними результатами навчання.
- Вони добре інформують студента про очікування викладача.
- Вони оцінюють ширший набір навичок і активностей студента.
- Вони надають студенту більшу автономію в його навчанні.
- Вони оцінюють як **процес**, так і **результат** роботи студента.

Ідеальної схеми оцінювання не існує. Коли Ви її застосовуватимете до реальних завдань, Ви побачите, що в ній слід вдосконалити.

Гарним доповненням до схеми оцінювання є підготовлений викладачем **перелік типових помилок**, що зустрічаються у студентських роботах. Цей перелік є інструментом самоперевірки студентом власної роботи на предмет наявності або відсутності в ній перелічених Вами недоліків.

Наголосимо насамкінець, що відгуки студентів на роботи одне одного і самооцінювання студентом власної роботи за наданими викладачем критеріями — важливі складові одержаного студентом зворотного зв'язку. Навчіть Ваших студентів ефективно користуватися цими інструментами!

«Різкий перехід до онлайн-навчання у такому масштабі — нечуване явище в історії освіти.

Поза сумнівом, майбутні історики... дивитимуться на цю поворотну й непросту мить як на переосмислення освіти, коли онлайн-освіта стала життєздатним рішенням в час глобальної кризи системи охорони здоров'я».

Dr. Sarah Elaine Eaton^[9]

Джерела, що допомогли підготувати цей випуск бюлетеня:

1. Flower Darby. How To Be a Better Online Teacher. URL: <https://www.chronicle.com/interactives/advice-online-teaching?cid=cp234>
2. Holly Fiock, Heather Garcia. How to Give Your Students Better Feedback With Technology. URL: <https://tinyurl.com/w5jlew3>
3. Massey University Assessment Handbook. Principles, Guidelines, and Resources. URL: <https://tinyurl.com/qukmo5v>
4. David J. Nicol, Debra Macfarlane-Dick (2006). Formative assessment and self-regulated learning: A model and seven principles of good feedback practice. *Studies in higher education*, 31(2), 199-218. doi:10.1080/03075070600572090
5. David Boud, Elizabeth Katherine Molloy (2013). Rethinking models of feedback for learning: the challenge of design. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 38(6), 698-712. doi:10.1080/02602938.2012.691462
6. L. Dee Fink. A Self-Directed Guide to Designing Courses for Significant Learning. URL: <https://tinyurl.com/zmschsm>
7. Phil Race. The Lecturer's Toolkit. A practical guide to assessment, learning and teaching. Fourth Edition. Routledge, 2015.
8. Cabrillo College Distance Education Faculty Handbook, p. 7. URL: <https://tinyurl.com/vdpesuh>
9. Sarah Elaine Eaton. The Impact of COVID-19 on Academic Integrity. URL: <https://tinyurl.com/rq2vzwm>

* Зірочкою позначена інформація, що також була наведена у попередніх випусках цього бюлетеня.

БЮЛЕТЕНЬ ПІДГОТУВАВ ЄВГЕН НІКОЛАЄВ. БЮЛЕТЕНЬ РОЗМІЩЕНИЙ НА РЕСУРСІ WWW.SAIUP.ORG.UA

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SLMAQM17CA2015 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 10 • Липень 2020 р.

«ЯК ФОРМУЛЮВАТИ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ?»

Чинні правила підготовки стандартів вищої освіти й освітніх програм, складання силабусів навчальних дисциплін встановлюють, що набуті студентами знання, вміння й навички необхідно формулювати у вигляді «результатів навчання». Втім, викладені на папері результати навчання мало коли стають справді корисним та важливим дороговказом, що спрямовує роботу викладачів і навчання студентів. Як надати цим результатам більшої реальної ваги? І друге питання: як застосовувати пов'язану із результатами навчання модель «зворотного дизайну» змісту навчального предмета, яку ми коротко згадували у восьмому випуску бюлетеня? Ці питання й є темою нашої сьогоднішньої розмови.

ЧЕКАЙТЕ, ЦЕ Ж ДУЖЕ ПРОСТО?..

Коли йдеться про формулювання результатів навчання, будь-яке джерело скаже Вам:

— ТАКСОНОМІЯ БЛУМА!

Що може бути простішим?! Взяли таксономію Блума → застосували її → одержали готові результати навчання → перемога! Он, цю таксономію навіть в офіційних рекомендаціях з розробки стандартів вищої освіти^[1] згадують!

Та чомусь завдяки цьому алгоритмові ми не одержуємо бажаного — результатів навчання як зручного й корисного інструмента управління навчанням...

ЧОМУ ЦЕ НЕ ПРАЦЮЄ?

Таксономія Блума дає нам набір дієслів, що ми їх маємо застосовувати при визначенні результатів навчання. Але таксономія не каже, що й як із цими дієсловами нам робити.

ЩО МОЖНА ЗРОБИТИ?

Результати навчання мають бути ① **конкретними**, ② **вимірюваними** і ③ **зрозумілими**. Наприклад, результат навчання «студенти знатимуть основи геометрії»^[2] є неконкретним і невимірюваним, отже, ніяк нам не допомагає.

Одна з методик написання коректних результатів навчання^[2] з певної дисципліни пропонує скласти їх, відповівши на запитання:

① **Хто?** — Суб'єкт дії — зазвичай, студент, який успішно опанував певну дисципліну.

② **Що зможе робити?** — Дія, виражена одним і тільки одним (!) дієсловом, яке можна добрати зокрема з таксономії Блума.

③ **За яких умов?** — Яка вихідна інформація необхідна суб'єктові дії?

④ **Якою мірою?** — Кількісний вираз точності дії суб'єкта.

Розгляньмо приклад.

Результат навчання 1:

① *Слухач курсу «Соціальна економіка»* ② *знайде в інтернеті показник коефіцієнта Джині для України* ③ *станом на 2016 рік*, ④ *виражений у відсотках*.

ТАКСОНОМІЯ БЛУМА — ОСНОВНІ ДІЄСЛОВА:	СТВОРЮВАТИ	• започаткуйте • зберіть • побудуйте • • поєднайте • розробіть • сплануйте • • сформулюйте • узагальніть •
	ОЦІНЮВАТИ	• аргументуйте • випробуйте • запропонуйте • • перевірте • порекомендуйте • проаналізуйте • • узагальніть • ухваліть рішення •
	АНАЛІЗУВАТИ	• виділіть • дослідіть • зобразьте на діаграмі • окресліть • • перевірте • побудуйте • покритикуйте • порівняйте • • поясніть • протиставте • розділіть на частини •
	ЗАСТОСОВУВАТИ	• використайте • виявіть • впорядкуйте • збільшіть • • змініть • оберіть • обчисліть • підготуйте • покажіть • • проведіть • проілюструйте • розв'яжіть • сплануйте •
	РОЗУМІТИ	• виправте • екстраполуйте • знайдіть • зробіть висновок • • класифікуйте • обчисліть • опишіть • перекладіть • • перепишіть власними словами • підсумуйте • порівняйте •
	ПАМ'ЯТАТИ	• вкажіть • дайте визначення • зафіксуйте • згадайте • • зобразьте • надайте • назвіть • перелічте • повторіть • • продемонструйте • процитуйте • прочитайте • розрізніть •

Результат навчання 2:

③ Опанувавши тему «Соціальна стратифікація суспільства», ① студент ④ з точністю до однієї десятої за 30 хвилин ② обчислюватиме коефіцієнт Джині для будь-якої країни ③ на основі даних Світового банку про розподіл доходів населення.

Результат навчання 3:

① Випускник бакалаврської програми ② обґрунтує в аналітичному есе власну методiku оцінки рівня розвитку різних країн за допомоги основних макроекономічних і соціальних показників, ④ для застосування якої доступні всі необхідні статистичні дані.

З цих прикладів впливає таке:

- Чотири запитання — загальний орієнтир: не завжди можливо і доцільно явним чином прописувати усі чотири складові результату навчання у строго визначеному порядку.
- Результат навчання, сформульований на більш високому рівні «сходів Блума», автоматично «вбирає» в себе результати навчання з попередніх сходинок: так, студент, який навчився розраховувати коефіцієнт Джині на основі даних міжнародної організації (результат № 2 вище), напевно знайде значення цього показника, яке вже розрахував хтось інший (результат № 1). Отже, визначаєте певний результат навчання лише на тому рівні таксономії Блума, якого студенти мають досягти в підсумку, пройшовши попередні щаблі цих сходів.
- Однакові або близькі одне до одного результати навчання можуть бути сформульовані дуже відмінними словами (пор. вище: «коефіцієнт Джині» / «показники розподілу доходів населення» / «(основні) соціальні показники»; «дані Світового банку» / «необхідні статистичні дані»). Майте це на увазі при узгодженні результатів навчання дисципліни із програмними результатами навчання або вимогами стандарту освіти. Ви не зобов'язані ~~платити~~ і переписувати дослівні формулювання з одного документа в інший.

РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ — ВАЖЛИВА ЧАСТИНА ОПИСУ НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ, ОСКІЛЬКИ ВОНИ:

- визначають тип і ту глибину навчання, які очікуються від студентів;
- дають об'єктивний орієнтир для формування та підсумкового оцінювання;
- комунікують очікування від студентів;
- комунікують навички випускників потенційним роботодавцям;
- скеровують та організовують викладача та студентів.^[3]

ЩО ЩЕ ВАРТО (ПАМ'ЯТАТИ) (РОЗУМІТИ) ЗАСТОСОВУВАТИ?

Не заглиблюйтесь у надмірні деталі, знаходьте правильний баланс між конкретністю результатів навчання та лаконічністю їхнього викладу.

Результати навчання визначають набір знань, вмінь тощо, що їх набув студент, який одержав **мінімальну позитивну** оцінку з дисципліни, а не обов'язково продемонстрував відмінне знання предмета. Це прямо впливає з визначення результатів навчання у законі «Про вищу освіту» як знань, вмінь тощо, «які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми... або окремих освітніх компонентів»^[4], отже, їх може продемонструвати **будь-яка** така особа, отже, у тому числі й особи, які одержали мінімальні позитивні оцінки.

Тому будьте реалістичними. Ви не конче маєте задекларувати підготовку студента до проведення нового ґрунтовного дослідження як результат вивчення Вашого курсу. Але й не завжди доречно обмежувати цілі студентів рівнем «мати гарні знання з предмета»^[5]. Найчастіше Ви й Ваші студенти працюватимете на середніх сходинках таксономії Блума. Докладіть зусиль до того, щоб до цих сходинок дістався кожен Ваш студент.

«Адміністрація й викладачі, що відповідають за освітню програму та її компоненти, мають гарантувати узгодженість між результатами навчання, викладеними у програмі, навчальними активностями і процедурами оцінювання. Це конструктивне узгодження... є обов'язковою вимогою до освітніх програм».

Довідник користувача ЄКТС 2015 р.^[6]

КОНСТРУКТИВНЕ УЗГОДЖЕННЯ І ЗВОРОТНИЙ ДИЗАЙН КУРСУ

Конструктивне узгодження (англ. constructive alignment) передбачає забезпечення тісного зв'язку між трьома складовими навчання:

Пояснимо цю ідею на прикладах:

① Припустимо, результат навчання у Вашому курсі — розвиток критичного мислення студентів, форма іспиту — тест з множинним вибором, а під час семестру Ви зі студентами розв'язуєте тригонометричні задачі. Усі три складові ніяк не узгоджуються одна з одною. За допомоги тесту з множинним вибором складно перевірити вміння розв'язувати задачі або критично мислити. Критичне мислення слабо пов'язане із вмінням розв'язувати математичні задачі. Такий курс «розвалиться», Ви не зможете досягти його цілей.

② Припустимо, результат навчання у курсі — знову розвиток критичного мислення, підсумкова оцінка за курс виставляється на основі оцінювання аналітичних есе, а лекції й семінари сфокусовані на переказі й розгляді тексту єдиного підручника. У цьому випадку результат навчання цілком узгоджений із методом оцінювання. Однак зміст навчальної діяльності не пов'язаний із оцінюванням і цілями курсу. Такий курс, можливо, призведе до опанування студентами матеріалу підручника, отже, досягне іншої цілі, ніж задекларована. Однак більшість студентів не зможе одержати за нього гарну підсумкову оцінку. Ті ж студенти, які вже мають навички критичного мислення, можливо, напишуть добрі есе й матимуть гарні оцінки, але заслуга самого курсу в цьому буде мізерною.

Модель зворотного дизайну курсу вказує, що досягти конструктивного узгодження між трьома ключовими елементами курсу найлегше, якщо почати не з початку, а навпаки з кінця. При розробці курсу використовуйте такий алгоритм:

① Чітко сформулюйте конкретні, вимірювані результати навчання (цілі) Вашого курсу.

② Продумайте, які **дії** студентів свідчитимуть про досягнення ними цих результатів.

③ Зробіть саме ці дії **завданнями** для студентів і **оцінюйте** їх виконання.

④ Змістом навчальної діяльності має бути навчання студентів **виконанню** цих завдань і їхня **практика** в цьому.

⑤ Врешті, структуруйте змістовний матеріал курсу так, щоб студенти могли ним скористатися для практикування цих завдань.

Отже, якщо традиційна модель створення

нового курсу йде від матеріалу курсу до його оцінювання і визначення результатів навчання постфактум, то модель зворотного дизайну починає із цілей курсу й через кілька етапів виходить на вибір того навчального матеріалу, який «працюватиме» на завчасно сформульовані цілі. Спробуйте застосувати цю модель у найближчому семестрі й поділіться Вашим досвідом із нами!

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ

Оксана Пасічник^[7] наводить приклади вдало й невдало сформульованих результатів навчання, вказує дієслова, яких слід уникати при написанні результатів навчання.

Більше про конструктивне узгодження та про іншу модель визначення результатів навчання — таксономію SOLO — читайте у нещодавно підготовлених Рекомендаціях із впровадження змішаного навчання у закладах освіти^[8].

Джерела до цього випуску:

1. Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів вищої освіти. Затверджено Наказом МОН від 01.10.2019 р. № 1254. URL: http://edu-mns.org.ua/img/news/8635/NakMON_1254_19.pdf
2. Writing Learning Objectives. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=eXxTpDg1thI>
3. Пасічник О. Навчальні цілі та результати навчання. URL: <https://tinyurl.com/ydxuj6m6>
4. Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII «Про вищу освіту», пункт 19 частини 1 статті 1.
5. Презентація за результатами проекту «Академічна культура українського студентства: основні чинники формування та розвитку», слайд 22. URL: <https://tinyurl.com/y7eo9maa>
6. ECTS Users' Guide 2015, p. 26. DOI: 10.2766/87592
7. Пасічник О. Як сформулювати результати навчання? URL: <https://tinyurl.com/yanglpxx>
8. Бершадська О., Зубань Ю., Іларіонов О. та ін. Рекомендації щодо впровадження змішаного навчання у закладах фахової передвищої та вищої освіти, с. 25-31. URL: <https://tinyurl.com/ucjromow>

ПОПЕРЕДНІ ВИПУСКИ ЦЬОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО БЮЛЕТЕНЯ ЧИТАЙТЕ НА РЕСУРСІ WWW.SAIUP.ORG.UA

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SUP30019CA0316 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Інформаційний бюлетень
Випуск № 11 • Липень 2020 р.

«ЯК ПІДГОТУВАТИ ЯКІСНИЙ СИЛАБУС?»

Підготовка до наступного семестру щоразу передбачає перегляд й оновлення тих чи тих навчальних матеріалів. На осінній семестр поточного року напевно слід врахувати значну ймовірність продовження карантинних обмежень у тій чи іншій формі. А це означає ширше застосування технологій дистанційного навчання, про які ми говорили у попередніх випусках. Своєю чергою, використання дистанційних технологій слід відобразити у низці документів, одним з яких є програми навчальних дисциплін або силабуси.

ЧОМУ САМЕ «СИЛАБУС»?

Силабус — це те саме, що й робоча програма навчальної дисципліни? За місцем у навчальному процесі — загалом так. Але вживаймо більш сучасне слово, аби наголосити на оновленні філософії цього документа.

МІЖ ІНШИМ

Володимир Бахрушин^[1] звертає увагу на те, що закон «Про вищу освіту», прийнятий у 2014 р., містить поняття «**програма навчальної дисципліни**»^[2].

А датований 2019 роком порядок акредитації освітніх програм вказує: «Усім учасникам освітнього процесу своєчасно надається доступна і зрозуміла інформація щодо цілей, змісту та програмних результатів навчання, порядку та критеріїв оцінювання в межах окремих освітніх компонентів (у формі **силабуса** або в інший подібний спосіб)»^[3].

Підготовка файного силабуса, його «філософія» спирається на те, що цей документ:

- Призначений передусім для **студента**.
- Містить тільки **дійсно потрібну** студентів інформацію.
- Подає інформацію змістовно і водночас **дуже лаконічно**.
- Містить **чесну, актуальну** інформацію.

Силабус є своєрідною угодою (договором, контрактом) між викладачем і студентом: цей документ інформує студента про те, яких результатів навчання йому варто очікувати від навчальної дисципліни, і стверджує, що студент одержить позитивну оцінку за дисципліну, якщо виконає викладені в цій «угоді» умови (завдання), надані викладачем.

«Силабус — це документ, у якому викладено зміст курсу, його цілі й складові. Також він є керівництвом для студентів про те, якого викладання й навчання вони можуть очікувати у Вашому курсі».

Рекомендації Стенфордського університету^[4]

ЩО СЛІД ВИСВІТЛИТИ У СИЛАБУСІ?

Сучасний силабус містить таке:

① Контактна інформація викладача (щонайменше — час і місце проведення консультацій, адреса електронної пошти).

② Короткий опис дисципліни:

- обсяг дисципліни у кредитах ЄКТС;
- передумови вивчення дисципліни (прослухані курси; знання, вміння, навички). Навести інформацію про передумови важливо для формування цілісної освітньої програми. Також ці передумови є частиною угоди між викладачем і студентом: якщо студент на цьому курсі, то викладач йому вже не пояснюватиме питань, що мали бути опановані раніше;
- вимірювані результати навчання (цілі) дисципліни, що їх студенти мають продемонструвати по завершенні курсу (див. бюлетень № 10).

③ Перелік тем (тематичний план) дисципліни.

④ Перелік обов'язкових і вибіркових завдань, кінцеві терміни (дати) підготовки, схема їх оцінювання.

⑤ Рекомендовані джерела інформації. Будьте чесними, уважними і вказуйте тільки ті джерела, що їх студенти, як Ви очікуєте, дійсно опрацюватимуть.

⑥ Лаконічний виклад окремих політик викладача і закладу освіти, зокрема:

- Політика щодо пропусків занять.
- Політика щодо виконання завдань пізніше встановленого терміну.
- Політика дотримання академічної доброчесності.

Доцільно навести посилання на детальніші документи закладу освіти з цих політик.

Силабус також може включати:

⑦ Біографічну довідку про викладача.

⑧ Поради з успішного навчання на курсі^[5].

ГОТУЮЧИ СИЛАБУС, ЗВАЖТЕ НА ТАКІ МІРКУВАННЯ:

- Оберіть кращий стиль написання документа. Звертайтеся до слухача Вашого курсу людською мовою й у другій особі. Пишіть не «здобувач вищої освіти за результатами вивчення цього курсу матиме такі результати навчання й компетентності...», а «опанувавши цей курс, Ви зможете...».
- Запитайте у студентів, яка інформація їм потрібна у силабусі. Можливо, старшокурсникам потрібно щось інше, ніж студентам молодших курсів. І хоча Ви спочатку надаєте студентам силабус, а потім проводите із ними заняття, студенти дадуть Вам підказки, які Ви зможете застосувати як під час семестру, так і для Ваших майбутніх студентів.
- Оновлюйте силабус перед початком кожного семестру. Силабус — не робоча програма навчальної дисципліни, яка перезатверджується не рідше ніж раз на п'ять років, а значно оперативніший й гнучкіший інструмент.
- Якщо на одній освітній програмі Ви читаете курс обсягом 5 кредитів ЄКТС, а на іншій — цей самий курс в обсязі 3 кредити, то кількість навчального матеріалу й завдань студентам у другому випадку має бути пропорційно меншою, ніж у першому, і це слід віддзеркалити у силабусі.
- З іншого боку, курс із певною загальною кількістю годин, але з різною кількістю зустрічей в аудиторії (наприклад, для денної і заочної форми навчання), напевно, пропонуватиме студентам той самий матеріал, але матиме різні типи та обсяги завдань для самостійного виконання. Тому силабус для денної і заочної форми навчання, напевно, буде неоднаковим.
- Будьте чесними, не давайте у силабусі надмірних, нереалістичних обіцянок щодо результатів навчання, яких набудуть студенти, й виконуваних ними активностей.
- Передбачте у силабусі ситуацію можливо-го посилення карантинних обмежень на проведення занять в аудиторіях. Якщо таке станеться, які елементи змішаного навчання^[6] Ви застосовуватиме, як зміняться методи опанування дисципліни, які технічні засоби знадобляться студентам й Вам?
- Силабус — компактний документ. Підготуйте цього-річ силабус на десять сторінок. Наступного року скоротіть його до восьми сторінок, ще за рік — до шести.
- Не пишіть силабус нашвидкоруч. Це важливий документ, відведіть його підготовці належний час.
- Перевірте силабус на відсутність орфографічних, пунктуаційних, граматичних помилок та одруків.

ЯКІ ПИТАННЯ НЕ СЛІД ВКЛЮЧАТИ ДО СИЛАБУСУ?

- Таблиця (матриця) відповідності між результатами навчання курсу і програмними результатами навчання та/або компетентностями^[7].
- Детальні плани кожного лекційного, семінарського чи дистанційного заняття: повідомляйте їх напередодні чи на початку відповідних зустрічей зі студентами.
- Результати навчання окремо для кожної теми дисципліни.
- Інструкції з виконання студентами кожного завдання, передбаченого силабусом. Надавайте ці інструкції окремо.
- Довжелезний перелік усієї літератури, яка існує за темою дисципліни.

КІЛЬКА ПИТАНЬ ДЛЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ АДМІНІСТРАЦІЇ УНІВЕРСИТЕТУ:

① Які документи (складові «навчально-методичного комплексу дисципліни») створюються й актуалізуються одночасно з силабусом? Чи справді (кому конкретно й з якою метою) потрібен якийсь інший документ, окрім силабусу? Чи виправдані витрати зусиль й часу працівників закладу освіти на створення цих додаткових документів? Хто користуватиметься цими документами?

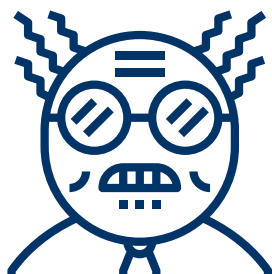
② Прийнята в університеті процедура погодження і затвердження силабусів є непоганим індикатором рівня реальної академічної свободи викладачів. Що більше інстанцій і відповідальних осіб має пройти викладач від написання до ухвалення силабусу свого курсу, то менший ступінь його академічної свободи й менша гнучкість програми курсу. І навпаки, якщо процедура затвердження силабусу проста й швидка, то викладачеві легше повсякчас вдосконалювати й оновлювати свій курс, що додає гнучкості його діям.

③ Чи затверджуватиме Ваш університет єдину структуру силабусу, а чи кожен викладач самостійно вирішуватиме, яку інформацію включати (і яку — не включати) до силабусу?

④ Яку роль відіграватимуть силабуси у створенні, акредитації й оновленні освітніх програм, системі забезпечення якості освіти Вашого університету?

«Ефективний силабус є обіцянкою, що, опанувавши дисципліну, студенти зможуть зробити низку речей або вперше, або щонайменше краще, ніж могли до того. <...> Метою силабусу є задати тон, бути дороговказом до дисципліни, пояснити, як досягти успіху під час занять».

Kevin Cannon^[8]

ЧИТАЙТЕ Й ДИВІТЬСЯ ЩЕ

Ольга Бершадська ділиться лаконічними, втім дуже слушними міркуваннями про укладання силабусів^[5].

Василь Тарас розповідає про особливості підготовки силабусу в американському університеті^[9].

Джерела, що допомогли підготувати цей випуск бюлетеня:

1. Рекомендації з навчально-методичного забезпечення навчальних дисциплін у закладах вищої освіти. Додаток 1 до листа МОН від 09.07.2018 р. № 1/9-434.
2. Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII «Про вищу освіту», пункт 12 частини 3 статті 34, частина 7 статті 35.
3. Критерії оцінювання якості освітньої програми, підкритерій 2 критерію 4. Додаток до Положення про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого наказом МОН від 11.07.2019 р. № 977.
4. Creating A Syllabus. Stanford Teaching Commons. URL: <https://teachingcommons.stanford.edu/resources/course-preparation-resources/creating-syllabus>
5. Ольга Бершадська. Силабус для змішаного та дистанційного навчання. URL: http://gohigher.org/syllabus_advice
6. Бершадська О., Зубань Ю., Іларіонов О. та ін. Рекомендації щодо впровадження змішаного навчання у закладах фахової передвищої та вищої освіти, с. 25-31. URL: <https://tinyurl.com/uscjromow>
7. Додатково див. коментар Володимира Бахрушина. URL: <https://tinyurl.com/ybnxpfmw>
8. Kevin Cannon. How to Create a Syllabus. Advice Guide. URL: <https://www.chronicle.com/interactives/advice-syllabus>
9. Василь Тарас. Що таке силабус і для чого він. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=vxapV-sUeb4>

В оформленні бюлетеня використано іконки professor by Iconathon, US i professor by Becris, одержані на сервісі The Noun Project.

• РОЗДРУКУЙТЕ ЦЕЙ БЮЛЕТЕНЬ НА ВЕЛИКОМУ ПАПЕРІ — МАТИМЕТЕ ФАЙНИЙ ПОСТЕР •

ПОПЕРЕДНІ ВИПУСКИ ЦЬОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО БЮЛЕТЕНЯ ЧИТАЙТЕ НА РЕСУРСІ WWW.SAIUP.ORG.UA

Дана публікація стала можливою завдяки підтримці американського народу відповідно до грантового договору № SUP30019CA0316 з Посольством США в Україні. Думки, висловлені тут, належать авторам і не обов'язково відображають точку зору Посольства США в Україні чи Уряду США.